74STE JAARGANG No. 9679 DINSDAG 26 NOVEMBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Bestedingsbeperking noopt Marine tot inkrimping

Vlootpersoneel en personeel van SQUADRON I naar kazerne Suffisant

Marinebasis Parera wordt echter niet opgeheven

Willemstad. — De bestedingsbeperking in Nederland dwingt ook de Koninklijke Marine om te zien naar mogelijkheden, om met behoud van haar volle gevechtskracht haar interne organisatie zodanig te hergroeperen, dat daaruit wezenlijke besparingen kunnen voortvloeien. Dit geldt ook voor de Koninklijke Marine op de Nederlandse Antillen en in verband daarmee is thans aangekondigd, dat zo mogelijk voor het einde van dit jaar belangrijke wijzigingen zullen worden gebracht in de samenstelling van dat gedeelte van het personeel dat geen operationele taak heeft.

De veranderde samenstelling komt neer op een inkrimping en deze inkrimping wordt mogelijk gemaakt door een samentrekking in de legering van het Marine personeel.

Tot dusverre waren het vloot-personeel van squadron 1 ondergebracht in afzonderlijke inrichtingen, die in geen verband stonden met de operationele sterkte van de koninklijke marine.

Besloten is thans dat de afzonderlijke inrichtingen zullen worden opgeheven en dat zowel het vlootpersoneel als het personeel van squadron 1 zullen worden ondergebracht in de marine-kazerne Suffisant.

Daardoor zal een aantal officieren, onder-officieren en manschappen vrij komen, die elders in de koninklijke marine kunnen worden ingezet.

Dit betekent uiteraard niet, dat de marinebasis Parera wordt opgeheven. De administratieve en technische werkzaamheden, die daar ten behoeve van de koninklijke marine worden verricht, zullen normaal voortgang vinden.

De commandant Zeemacht van de Nederlandse Antillen heeft in een bekendmaking aan het personeel de verwachting uitgesproken, dat men de noodzaak van deze maatregel zal inzien en blijmoedig de gevraagde bijdrage in 's Lands belang en dat der koninklijke marine zal weten op te brengen.

Daladier voorzitter van Radicaal-Soc. Partij

Straatsburg. — De 73-jarige Edouard Daladier, die bij het uitbreken van de oorlog Frans minister-president was, is voor 1958 tot voorzitter der radicaalsocialistische partij gekozen, waartoe onder meer de huidige premier, Felix Gaillard, behoort.

Daladier werd gekozen op voorstel van ex-premier Mendes-France.

Hagelstorm doodt 15 mensen

Londen. — Volgens ooggetuigen hebben in het Sjeikdom Dubai aan de Perzische golf hagelstenen met een lengte van e e n voet aanzienlijke schade aangericht. Dit bericht werd op de admiraliteit geconformeerd.

Een Brits oorlogsschip zond leden van haar medisch personeel aan wal bij de Trucial kust om opwonenden te verzorgen, die overdekt waren met schrammen en snijwonden. Twee hadden gebroken heupen.

Gedurende de hagelstorm zijn, naar verluidt, vijftien mensen om 't leven gekomen.

Russen hebben meer deskundigen op gebied van atoom-wetenschap

Parijs. — Francis Perrin, een hoge functionaris in de ontwikkeling van de Franse atoomindustrie, heeft te Parijs, na een bezoek aan de Sovjet-Unie, als zijn opinie te kennen gegeven, dat de Verenigde Staten op het gebied van de atoomwetenschap nog steeds een kleine voorsprong heeft op Rusland.

Echter, zo verklaarde hij in een persgesprek, de Russen hebben meer kansen om de leiding te nemen, aangezien hun onderwijs meer deskundigen op dit gebied aflevert.

"Het voorbeeld van de aardsatelliet bewijst dit", aldus Perrin.

Wenen. — Een rechtbank in Wenen heeft zeven personen veroordeeld tot gevangenisstraffen variërend van drie maanden tot vijf jaar wegens diefstal van bijna 200 ton benzine uit een leiding van een raffinaderij bij Wenen.

Port au Prince. — Op Haiti zijn drie leden van het „Democratisch Verbond" gearresteerd, onder wie de secretaris-generaal van de partij.

Ter gelegenheid van de 25e bijeenkomst van de Caraibische Commissie hielden de Amerikaanse Commissioners van de Caraibische Commissie en de Amerikaanse consul-generaal alhier een receptie in het Roosevelt House. De foto toont een gedeelte der bezoekers in de tuin van het Amerikaanse consulaat.

In 1958 elf Nederlandse bedevaarten naar LOURDES

Utrecht. — In Utrecht is voor het eerst de Vereniging voor Nederlandse Bedevaarten (VNB) in haar nieuwe vorm bijeengekomen onder voorzitterschap van mgr dr Th. v.d. Bom. De V.N.B. is van nu af aangepast aan de moderne omstandigheden en telt buiten het bestuur van veertien leden voortaan een even groot aantal leden. Deze zijn de voorzitters en secretarissen van de inmiddels opgerichte diocesane V.N.B.-comité's, welke ten doel hebben de zuivere bedevaartgeest in hun diocesen te verspreiden en de organisatie van bedevaarten te bevorderen. Zoals de oude organisatie (alleen het bestuur) was samengesteld uit een priester en een leek uit elk bisdom, zo is nu ook het ledental op dezelfde manier samengesteld.

De diocesane comité's zullen actief deelnemen aan het aanwijzen van zieken, die geheel of gedeeltelijk op kosten der V.N.B. jaarlijks naar Lourdes gaan. Voorkomen zal worden, dat sommige zieken nooit, anderen meer dan eens aan de beurt komen.

De goedkeuring van bedevaarten, welke de bisschoppen uitsluitend aan de V.N.B. hebben opgedragen, blijft aan bedevaarten vrij te houden van toeristische invloeden.

In alle delen van het land zal het net van correspondenten worden uitgebreid onder toezicht van de diocesane comité's. Deze zullen ook zorgen, waar nodig, voor het oprichten van transportcomité's, ten einde de zieken naar Roosendaal vervoerd te krijgen. In alle parochies komen affiches te hangen met de lijst van bedevaarten in 1958. Het zijn er elf. Van 12 — 19 april vertrekken de jongeren, van 24 april tot 2 mei gaat de K.A.B.-kinderbedevaart; de eerste V.N.B.bedevaart met vijf treinen is in Lourdes van 12 — 19 mei: hierbij sluit zich de K.N.B.T.B. aan. De eerste Limburgse bedevaart is tussen 23 en 31 mei. In juni gaat weer de K.A.B. (13—21), in juli de V.N.B. echter zonder zieken (10—17); tegelijkertijd valt de tweede Limburgse van 14—20 juli, eveneens zonder zieken.

Met 300 zieken vertrekt de grote Nationale Bedevaart der V.N.B. op 2 augustus, om de 13e terug te keren; van 2 — 10 september valt de laatste K.A.B.-pelgrimstocht. Een aparte organisatie is ontworpen om een aantal prominente katholieken naar Lourdes te vervoeren als het Mariologisch congres en het Maria-congres worden gehouden, dat een Pauselijke legaat bijwoont. Deze tocht valt tussen 10 — 17 september. De Limburgse sluit de rij van 23 september tot 1 oktober. Ten behoeve van de zieken gaan vijf vliegtochten met charter-toestellen van de Raptim naar Lourdes.

Lourdes verwacht tussen de 6 en 7 miljoen pelgrims tijdens het eeuwfeest. De hotel-accomodatie is uitgebreid tot 45.000 bedden.

Adenauer heeft bespreking met Ollenhauer

Bonn. — Bondskanselier Adenauer en de leider der socialistische oppositie, Erich Ollenhauer, hebben te Bonn, voor het eerst in twee en een half jaar, een onderhoud gehad, dat bijna twee uur heeft geduurd en dat was gewijd aan de Westduitse binnen- en buitenlandse politiek.

Onder meer werd gesproken over de militaire en politieke problemen die op de aanstaande conferentie der Noordatlantische-verdragsorganisatie te Parijs ter sprake zullen komen.

In de toekomst zullen meer van dergelijke overlegplegingen worden gehouden.

Moet Amerika weer van diensten van Oppenheimer gebruik gaan maken?

Washington. — Tevor Gardner, voormalig Amerikaans onder-minister voor de Luchtmacht, heeft te Washington in een televisie-vraaggesprek verklaard, dat de regering-Eisenhower, „in het licht der huidige vraagstukken", de positie van de beroemde Amerikaanse geleerde dr Robert Oppenheimer „een der grootste breinen ter wereld", opnieuw in overweging zou moeten nemen.

Dr Oppenheimer, die nog heeft medegewerkt aan de vervaardiging van de eerste Amerikaanse waterstofbom, werd in 1954 als een „risico voor de Amerikaanse veiligheid" beschouwd en hij heeft sinds die datum geen toegang meer gehad tot de geheime Amerikaanse wetenschappelijke gegevens op het gebied van de kernenergie.

Gardner meende, dat Eisenhowers nieuwe speciale medewerker voor de coordinatie der programma's voor de vervaardiging van lange-afstandsraketten, dr Killian, zou moeten overwegen, of het geen aanbeveling verdient weer van de diensten van dr Oppenheimer gebruik te maken.

Hagerty bereidde reis van Eisenhower naar Parijs voor

Parijs. — De perssecretaris van het Amerikaanse Witte Huis, James Hagerty, heeft in Parijs voorbereidingen getroffen voor de komst van de Amerikaanse president ter bijwoning van de Navo-topconferentie op twaalf december aanstaande.

Hij is vandaag, twee dagen eerder dan verwacht werd, naar Washington teruggekeerd. Hij deelde mede, dat alles gereed is voor de komst van Eisenhower.

Politieke tweedracht en ontdekking van complot oorzaak van spanning in COLOMBIA

Bogotá. — Voor de spanning die er in Colombia heerst, en die vooral merkbaar was kort voordat er een volksstemming werd gehouden over de grondwettelijke hervorming, geeft het Franse persbureau Agence Press de France twee redenen aan.

Op de eerste plaats is de spanning veroorzaakt door het conflict tussen liberale en conservatieve groeperingen over het voorstel om het plebisciet op te schorten, op de tweede plaats heeft de ontdekking van een complot, hetwelk de terugkeer van de verbannen president Rojas Pinilla beoogde, de gespannen toestand in de hand gewerkt. Het officiële regeringscommuniqué dat over de arrestatie van legerofficieren in verband met de samenzwering werd uitgegeven, vermeldde geen enkele naam. Wel wordt er gewag van gemaakt dat er officieren en onderofficieren zijn die met de beweging voor terugkeer van Pinilla zouden sympathiseren.

In ieder geval echter wijzen de twee gebeurtenissen — de politieke tegenstrijdigheid en de ontdekking van het complot — op twee verschillende ideeën, die in het land bestaan. De liberale zijn in feite niet minder vijandig gestemd tegenover Rojas Pinilla dan de conservatieven. Het accoord immers dat tussen de leider van de liberalen Alberto Lleras en ex-president Laureano gesloten is, draagt in aanzienlijke mate bij tot verwerping van de terugkeer van generaal Pinilla.

De grote verschillen echter, die ten aanzien van de volksstemming tussen de twee grote politieke groepen zijn ontstaan en die zich in de spanningen kort voor dit evenement duidelijk hebben getoond, hebben voor degenen die vóór de terugkeer van Pinilla als president zijn, de vraag doen ontstaan of zij inderdaad van de verwarde toestand gebruik zullen maken om te slagen in hun opzet. Dit vormt voor waarnemers in de Colombiaanse hoofdstad eveneens een grote vraag, waarvoor vooreerst nog geen positief antwoord bestaat. Zij wijzen echter op de verklaring die kort na ongeregeldheden te Bucaramanga werd uitgegeven en waarin categorisch werd verklaard "dat de junta en het leger geen enkele actie van geweld zullen toestaan, waar dan ook in het land."

New Delhi. — India verwacht een missie van communistisch China die een tegenbezoek zal brengen aan het land, aldus is in het indiase parlement bekendgemaakt.

Enige tijd geleden heeft een indiase missie een bezoek gebracht aan militaire installaties in Rood China.

Dezer dagen werd in vele landen door de kinderen het St Maartenfeest gevierd met lampions en zwarte gezichten, waarbij men dan rekende op de vrijgevigheid van de ouderen. Op de foto: kinderen in het Rijnland klaar voor hun jaarlijkse trektocht.

MacMillan en Gaillard zetten overleg over WAPENLEVERING voort

Engeland erkent leidende rol van Frankrijk in N.-Afrika

Parijs. — De eerste besprekingen die de Britse premier, MacMillan onmiddellijk na aankomst in Parijs met zijn Franse collega, Gaillard, is begonnen over de Britse wapenleveranties aan Tunesië, hebben geen resultaat opgeleverd, zo is in kringen van het Franse ministerie van buitenlandse zaken verklaard. Men voegde hieraan toe, dat van deze kwestie „al het andere afhangt".

Ook een onderhoud na het diner, bleef zonder resultaat. Een Britse functionaris zei na dit tweede onderhoud: „er is nog geen verzoening" over de Britse wapenleveranties aan Tunesië bereikt.

Gaillard zou er met nadruk op gewezen hebben, dat de wapenleveranties aan Tunesië en de toekomstige status van Algerië nauw verband met elkaar houden. Premier MacMillan zou gezegd hebben, dat Engeland erkent dat Frankrijk een permanente rol in Algerië te spelen heeft en dat Engeland in het geheel niet probeert die rol over te nemen. Voorts zou hij aan Gaillard gevraagd hebben wat Frankrijk van plan is te doen als het Algerijnse vraagstuk in de Ver. Naties ter sprake komt. Ook zou gesproken zijn over het bemiddelingsaanbod van Marokko en Tunesië.

Volgens de laatste diplomatieke berichten zou de Franse minister van buitenlandse zaken, Pineau bij zijn besprekingen in Washington over de Amerikaanse wapenzendingen naar Tunesië geen bevredigende resultaten hebben bereikt. Gaillard tracht nu te weten te komen of de Britten de Amerikaanse zienswijze volgen. Volgens Gaillard kan alleen een „krachtige Franse aanwezigheid" in Algerië overheersing van Noord-Afrika door de communisten voorkomen. Frankrijk is het er niet mee eens dat levering van lichte wapens aan Tunesië door Engeland en de Ver. Staten in het belang van het Westen zijn.

Het communiqué dat later op de dag uitgegeven is na de besprekingen tussen MacMillan en Gaillard luidt als volgt.

„In een geest van solidariteit hebben de beide premiers hun overtuiging uitgesproken over de noodzaak dat Frankrijk voortgaat met haar verantwoordelijke taak in Noord-Afrika, in het gebied waar zij volgens traditie een leidende positie heeft gehouden en waar zij een onmisbare bijdrage levert in de verdediging van de vrije wereld".

Over de Tunesische kwestie zegt het communiqué:

„Wat de kwestie van de wapenlevering aan Tunesië betreft hebben de beide eerste ministers besloten voorzorgsmaatregelen te nemen, die ten doel hebben te voorkomen dat er weer moeilijkheden ontstaan zoals de onlangs gerezene. Het overleg tussen de regeringen over dit onderwerp wordt voortgezet".

De les van Wilson

Het werk dat in 1919 op de vredesconferentie van Versailles door Wilson verricht was werd bij de terugkeer van de president naar Amerika door de Senaat met één slag te niet gedaan. Deze ontstellende gebeurtenis heeft Wilsons opvolgers voortdurend voor ogen gezweefd bij het bepalen van Amerika's buitenlandse politiek. Het beleid van Amerika tegenover het buitenland moest niet dat van slechts één partij zijn, maar gestreefd moest worden naar een gezamenlijke politiek van Democraten en Republikeinen, een „bipartisan policy". Onder Roosevelt waren het de Democraat Cordel Hull en de Republikein John Foster Dulles die in 1944 de grondslag legden voor een werkelijk nationale buitenlandse politiek. Zo wisten de Ver. Staten bij de oprichting van de Verenigde Naties in 1945 profijt te trekken uit de ongelukkige ervaringen die men bij de oprichting van de Volkenbond had opgedaan. De twee-partijen-politiek vond echter pas in 1948 haar bekroning in de Vandenberg-resolutie, die de grondslag legde voor het Noord-Atlantisch Pact, dat een jaar later tot stand kwam.

Dulles heeft indertijd, onder Truman, een niet onbelangrijke rol gespeeld bij de uitvoering van de Amerikaanse politiek ten aanzien van het Verre Oosten. In opdracht van de Democratische president had de Republikeinse staatsman de leiding bij de voorbereiding van het vredesverdrag met Japan.

Eisenhower heeft nu aan de leider van de Democratische partij, Stevenson, een soortgelijke functie willen geven als die welke Dulles eens onder het bewind van Truman bekleedde. Maar Stevenson heeft voor die eer bedankt, omdat hij té grote essentiële bezwaren heeft tegen Eisenhowers buitenlands beleid. Stevenson heeft zich niet willen compromiteren, door de geschiedenis in te gaan als één van de uitvoerders van de opvattingen van het huidige Republikeinse regime. Hij heeft echter Eisenhower niet iedere medewerking willen weigeren, nu de president volgende maand naar Parijs vertrekt, om er op de uiterst belangrijke conferentie van de Atlantische Raad de Verenigde Staten persoonlijk te vertegenwoordigen. Stevenson beseft dat de komende NATO-vergadering van beslissende betekenis kan zijn voor het lot van Amerika en de wereld, en hij heeft zich niet aan zijn verantwoordelijkheid willen onttrekken. Stevenson zal dan ook de regering-Eisenhower ter zijde staan bij de opstelling van de Amerikaanse voorstellen die in december te Parijs zullen worden ingediend.

Stevenson, die bij twee achtereenvolgende presidentsverkiezingen door Eisenhower werd verslagen, is in Amerika nog altijd een zeer invloedrijk politicus. Zijn opvattingen over de buitenlandse politiek der Verenigde Staten, zoals die geformuleerd werd in zijn verkiezingsredevoeringen, vinden in het Congres — dat tenslotte in meerderheid Democratisch is — zeer grote aanhang. Het is dus kennelijk in het belang van de natie dat Eisenhower bij het bepalen van Amerika's beleid tegenover het buitenland niet achteloos aan de visie van Stevenson voorbij gaat. Eisenhower wil blijkbaar niet het risico lopen, om na zijn terugkeer van de Parijse conferentie door de senaat gedesavoueerd te worden. Hij wil zich te voren veilig stellen tegenover het Congres, door de leider van de Democraten in de arm te nemen. Zodoende wil hij op de NATO-conferentie zo sterk mogelijk komen te staan tegenover Amerika's bondgenoten, hetgeen in het belang is van de hele gedachtenwisseling tussen de Atlantische partners.

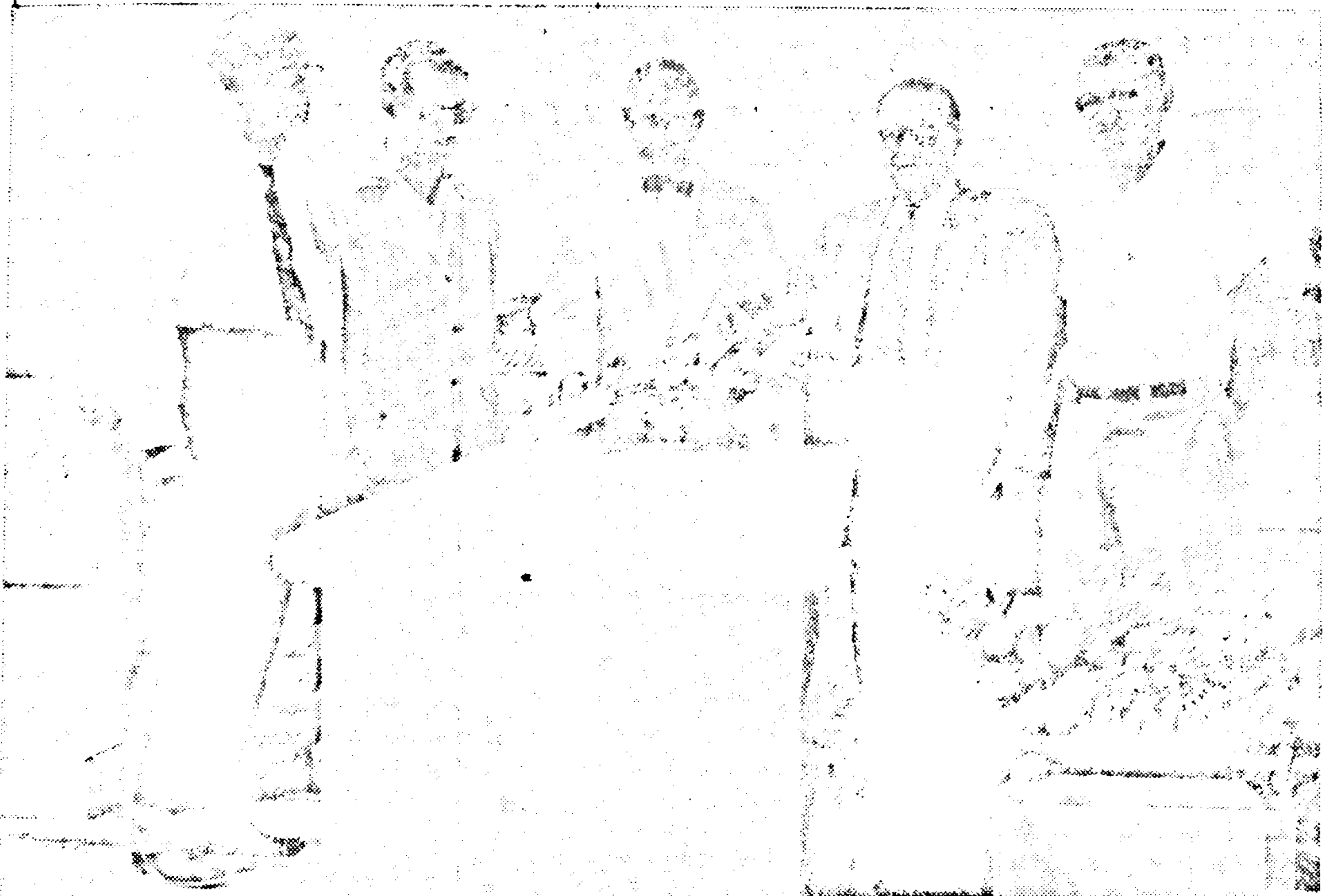
De bereidheid van Stevenson om althans een raadgevende rol te spelen bij het uitstippelen van Amerika's gedragslijn ten aanzien van NATO is een verheugend verschijnsel. Laten wij hopen dat de ongewijfeld belangrijke suggesties van de Democratische leider door Eisenhower ernstig ter harte zullen worden genomen.

Landsbemiddelaar Prof. J. A. Berger vrijdag naar Nederland

Willemstad. — Naar wij uit betrouwbare bron vernemen zal Prof. J. A. Berger a.s. vrijdag weer naar Nederland vertrekken.

Moskou. —Sovjet-Unie en China hebben besloten hun culturele betrekkingen uit te breiden, aldus meldt het Sovjet-persbureau Tass.

Bloemenlegging bij graven van ontvallen Ere-leden der „Gezelligheid"

Gisterochtend is een delegatie, bestaande uit M. A. van der Dijs, Voorzitter; E. Salas, Administrateur; A. Ghering, Commissaris, en het lid Arturo de Jongh van de Societeit De Gezelligheid, bloemen gaan leggen op de verschillende graven van de ontvallen Ereleden en leden in dit kalenderjaar. Het zijn bloemen aan de Gezelligheid aangeboden t.g.v. de Officiële Opening.

Op verzoek van het Bestuur is de Heer Richard C. Henriquez, ook lid van de Gezelligheid, meegegaan naar de begraafplaats van de Hervormde Israelitische Gemeente op Berg Altena om het graf van zijn wijlen vader Erelid A. C. Henriquez (Sjon Banban) aan te wijzen, alwaar bloemen werden gelegd.

Voorts heeft de Heer R. Henriquez de delegatie ook het graf van wijlen Erelid Edwin Senior aangewezen in dezelfde begraafplaats, en verder het graf van wijlen lid B. Cardoze in de begraafplaats van de Nederlands Portugees Israelitische Gemeente, ook op Berg Altena, waar ook bloemen werden gelegd.

Vervolgens begaf de delegatie zich naar de Roodeweg om bloemen te leggen op de graven van wijlen Leden:

Dr. A. C. da Costa Gomez en H. da Costa Gomez in de begraafplaats van de vrijmetselaren aan de Roodeweg, Otrabanda, en W. R. van Eps in de Protestantse begraafplaats, eveneens aan de Roodeweg.

Op de foto: de heren M. A. van der Dijs, Voorzitter, E. Salas, Administrateur, A. Ghering, Commissaris van het Bestuur, en de leden Arturo de Jong en Richard C. Henriquez.

Bonaire gaat op Statuutdag sportfeest houden

Kralendijk. — Evenals het vorig jaar zal men ook dit jaar op 15 december een sportdag op Rincón houden. Dezer dagen heeft de commissie die de organisatie van dit sportfeest in handen heeft, 'n vergadering belegd die bijgewoond werd door vertegenwoordigers van de verschillende sportverenigingen. Wij vernemen dat 't geheel grootser zal worden opgezet dan de laatste keer.

Een veertiental clubs zal aan de wedstrijden deel nemen. Men rekent op ongeveer driehonderd en vijftig deelnemers die elkaar zullen bekampen in voetballen, korfballen en gewichtheffen. Hoogstwaarschijnlijk zal men ook enkele athletieknummers demonstreren. Van Curaçao wordt een voetbalvereniging verwacht. Er zijn drie mooie bekers beschikbaar gesteld. Een van het Bestuurscollege van Bonaire en twee van de N.A.B.L.O. Verder is er nog een groot aantal prachtige prijzen die door verschillende firma's van Bonaire en Curaçao werden geschonken. De organisatoren van deze sportevenementen delen ons mede, dat zij in contact getreden zijn met de Aruba Sport Unie en de vereniging van Sportjornalisten van Curaçao ten einde te komen tot het organiseren van een soort inter-Antilliaanse Olympiade, die dan ieder jaar op Statuutdag gehouden zal worden, met dien verstande dat de wedstrijden om de beurt op een van de Benedenwindse eilanden plaats zullen vinden. Het is te hopen dat dit voorstel door Aruba en Curaçao aangenomen zal worden; dit zal de sport op ons eiland zeker ten goede komen, tevens zal zo'n gebeurtenis een stimulans zijn voor het Bestuur om een stadion op Bonaire te bouwen. Om de vele onkosten, die verbonden zijn aan het houden van de sportdag, gedeeltelijk te dekken, zal men op 30 november en op 1 december tuinfeesten houden. Van het Bestuurscollege heeft men toezegging gekregen dat het de helpende hand zai bieden. Onze beste wensen aan de organisatoren. Dat de sportdag 1957 een groot sukses moge worden.

Automobilisten, denk aan de kinderen!

Kralendijk. — De Kerkstraat en het Julianaplein zijn de drukste punten van de Playa, vooral om twaalf en om drie uur wanneer de scholen uitgaan, dan zijn er honderden kinderen op straat. Niettegenstaande het feit dat er verschillende verkeersborden staan, die duidelijk aangeven dat er scholen in de buurt zijn, zijn er toch nog van die onverantwoordelijke autobestuurders die zich daar niets van aantrekken en met een gevaarlijke vaart door de straten rijden. Kinderen steken soms plotseling over; op weg naar huis wordt soms gespeeld en zonder dat zij er erg in hebben staan ze midden op de rijweg. Het is te hopen dat de autobestuurders dit zullen inzien en, om grote ongelukken te voorkomen, voortaan matiger zullen gaan rijden.

Eén duiker vergeten!

Kralendijk. — Ongeveer een maand geleden heeft men alle duikers van Kralendijk schoon laten maken, het vuil werd netjes opgeruimd zodat het water vrij door kon stromen. Dit is voor de afwatering van zeer groot belang en de huizen in de buurt van zo'n duiker lopen geen gevaar onder te lopen. Wij zeiden: alle duikers, maar die bij „La Sultana" in de Kerkweg werd niet schoongemaakt. Wij willen de aandacht van de betrokken dienst hierop vestigen en hopen dat men spoedig de vuiligheid op deze plaats zal opruimen.

Benoemingen bij Curacaose Handel Mij

Willemstad. — Naar het ANP verneemt zijn met ingang van 6 november te Amsterdam benoemd tot procuratiehouder bij de Curaçaose Handel Mij., de heren A. van Ommen en C. Oostinga. De heren Ommen en Oostinga zijn toegevoegd aan het procuratiekantoor te Amsterdam, waar de heren P. Voorbergen en A. J. Bergsma deze functie reeds bekleden.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren zes lichte aanrijdingen te behandelen. Gisteravond reed op de Karel Doormanweg een pickup vanaf de rechter weghelft via de middenberm naar de linker weghelft, het trottoir op en vernielde de omheining van een woning aan de Kinikiniweg. De schade bedraagt f. 150.—.

Op de Manzanillaweg reed gisteravond een personenauto het trottoir op door de afrastering heen van een perceel aldaar en kwam tegen de muur van het perceel tot stilstand. De schade bedraagt eveneens f. 150.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten gisteren 15 P.Vs op en verleenden 10 maal assistentie.

Causerie over Kon. Instituut voor de Tropen

Willemstad. — Onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao zal op vrijdagavond 29 november om 20.30 uur in het Kransgebouw op Otrabanda een causerie worden gehouden door de heer A. Luytjes, getiteld: „De nieuwe oriëntering van het Koninklijk Instituut voor de Tropen te Amsterdam". Deze causerie, waarvoor de toegang vrij is, zal met lichtbeelden worden geillustreerd.

De heer Luytjes, die is afgestudeerd aan de Landbouw Hogeschool te Wageningen, vertoefde van 1919 tot 1948 in Indonesië resp. als houtvester, Hoofd van de Afdelingen Landbouweconomie en Landbouwcrisiszaken. Daarna was hij Hoofd van de Dienst van de Landbouw en Adjudant Direkteur van Economische Zaken.

In 1950 werd hij benoemd tot Direkteur van de afdeling Tropische produkten van het Koninklijk Instituut voor de Tropen. De heer Luytjes heeft veel voor het Instituut gereisd. Zo bezocht hij Frans West-Afrika, Brits Oost-Afrika, Ethiopië, Colombia en Brazilië.

Momenteel maakt de heer Luytjes een reis door Suriname en de Nederlandse Antillen. Hij woont o.a. de West-Indische Conferentie op Curaçao bij. Daarna zal hij naar Mexico en New York reizen.

Het zal voor ons op Curaçao interessant zijn te horen hoe de nieuwe richting van het Koninklijk Instituut voor de Tropen zal zijn.

De Lourdes-reis van de „Renasementu Cristian"

Willemstad. — Het voorlopig reisschema van de Lourdes-reis, die de „Renasementu Cristian" voor haar leden organiseert, ziet er als volgt uit:

23 januari: Vertrek met het KLM-vliegtuig van Curaçao; **24 januari:** Aankomst te Rome; **29 januari:** Vertrek van Rome naar Assisië met Autopullman C.I.T.; **1 februari:** Vertrek van Assisië naar Florence; **2 februari:** Florence — Padua — Venetië via C.I.T.; **3 februari:** Venetië — Milaan — Dijon — Paray le Monial (per trein); **4 februari:** Paray le Monial; **5 februari:** Paray le Monial — Parijs trein (bus); **6 februari:** Parijs — Chartres — Parijs trein (bus); **7 februari:** Parijs — Lisieux — Parijs trein (bus); **8 februari:** Vertrek met de nachttrein naar **Lourdes** (wagons-lits); **9 februari:** Aankomst te Lourdes a.m.; **15 februari:** Lourdes — Irun trein (bus); **16 februari:** Irun — Saragossa (in Spanje le klasse treinen); **17 februari:** Saragossa; **18 februari:** Saragossa — Madrid; **19 februari:** Madrid; **20 februari:** Madrid — Lissabon — Fatima; **24 februari:** Fatima — Lissabon; **25 februari:** Lissabon — Curaçao „Santa Maria" via Vigo — Funchal — Tenerife — La Guaira; **8 maart:** Aankomst te Curaçao.

Bloedneus geslagen

Willemstad. — Gisteravond hoorde een bewoner van de Baai Macolaweg een gerucht in zijn koraal. Toen hij ging kijken, ontmoette hij een man waarmee hij in een gevecht gewikkeld raakte. Hij liep daarbij een bloedneus op. De aanvaller verdween. Zonder verder een spoor na te laten.

Vissersbootje vermist

Willemstad. — Sinds vrijdag wordt op Westpunt het vissersbootje de „Exel" met aan boord de mannen Nazario Meulens en Emilio Jansen vermist. Zij waren samen met enige andere vissers boten uitgevaren om te gaan vissen maar keerden 's avonds niet terug. Een visserboot is toen uitgevaren om de boot op te sporen maar moest onverrichterzake terug keren. De K.L.M., de Aero club van Aruba, en de Coast guard van Puerto Rico hebben tot heden toe niets gevonden. Men vreest het ergste.

AGENDA

West-End: „Ook de besten kunnen vallen", om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia: „The quiet Gun", om 7 en 9 uur n.m.

Roxy: „Assepoester", om 7 en 9 uur n.m.

Wit Gele Kruis: Zuster Caprino, tel. 23526; Zuster Veeris, tel. 35747; Kantoor: tel. 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:

Van 7.00 - 23.00 tel. 2407
Van 23.30 - 7.00 J. H. Dee b.g.g. tel. 2400

Personeel Afdeling:

Van 12.00 - 12.00, J. A. Ossenkopp, Ala Blancaweg 29, Damacor tel. 36118. B.g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Dienst:

C. P. Riegman, tel. 4550

C.S.M.

Rederij:

Van 16.30 - 7.30, E. van der Werf tel. 3101

Scheepsagentschappen:

Van 7.30 - 12.00; 13.00 - 18.00; 19.00 - 23.00, kantoor tel. 2458-2551
Van 8.00 - 8.00 E. v.d. Werf, tel. 3101

Dok Afdeling:

Van 16.30 - 1.00 tel. 2276-2098; Van 1.00 - 7.30 A. de Kater tel. 2096

Theater Asiento:

„Reprise — Tarzan the Ape-man" toegang uitsluitend voor leden en introducees

JAPAN wenst Aziatische tegenhanger van EURATOOM

Tokio. — De Japanse commissie voor atoomenergie bereidt een Aziatisch forum voor atoomenergie voor, om te komen tot de vestiging van een Aziatische tegenhanger van de Euratoom, de Europese gemeenschap voor atoomenergie.

Voor de eerste besprekingen hieromtrent zijn uitgenodigd de landen: Afghanistan, Birma, Cambodja, Formosa, Ceylon, India, Malakka, Zuid-Korea, Laos, Nieuw Zeeland, Vietnam, de Phillippijnen, Australië en Indonesië.

Een woordvoerder van de Japanse regering deelde mede, dat het werk van de organisatie zal bestaan in het distribueren van gegevens en resultaten op het gebied van de atoomenergie over de betrokken landen, maar ook dat Azië door middel van dit lichaam een krachtiger stem zal krijgen in internationale atoomcommissies.

Nederlandse kath. Ziekenhuiswezen groeit gestadig

Moeilijkheden i.v.m. kapitaalschaarste en tekort aan verplegers (-sters)

De groei in het Nederlandse katholiek ziekenhuiswezen, aldus Mgr A. A. M. Sanders, in het verslag van de vereniging van katholieke ziekenhuizen over de periode 1 september '56 — 1 september '57, zet zich ook gestadig voort in het realiseren van bouwplannen, hoewel deze activiteiten in de loop van dit jaar werden afgeremd door de moeilijkheden op de kapitaalmarkt. Toch werden in 1957 twee nieuwe ziekenhuizen met een totaal van ongeveer 600 bedden ter vervanging van verouderde inrichtingen geopend, ondergingen zeer vele ziekenhuizen grote uitbreidingen en saneringen en zijn er plannen voor de bouw van een 15-tal nieuwe verpleegstershuizen, waarvan er in de loop van het verenigingsjaar reeds enige in gebruik konden worden genomen.

Bij deze en vele andere plannen voor nieuwe inrichtingen of belangrijke uitbreidingen doen zich echter grote moeilijkheden voor. Zo is het voor vele ziekenhuizen welhaast onmogelijk geworden het kapitaal aan te trekken, dat nodig is voor de uitvoering. Hierbij komt, dat de voorwaarden, die de overheid soms meent te moeten stellen bij het verlenen van garanties, de zelfstandigheid der ziekenhuizen op veelal ongemotiveerde en onnodige wijze aantasten. Verder legt de afschaffing van de rijksfinancieringsregeling de verplichting op kostendekkende tarieven te berekenen. Nog sterker dan voorheen springt hierdoor de onbillijkheid in het oog, dat een aantal ziekenhuizen uit de overheidsklas aanzienlijke subsidies krijgt toegewezen, waardoor zij in een zodanig gunstiger positie dan de particuliere ziekenhuizen komen te verkeren, dat — het is onaangenaam dit woord te moeten bezigen — de „concurrentie" voor de particuliere ziekenhuizen steeds scherper wordt gevoeld. Kostendekkende verpleegprijzen, zo vervolgt het verslag, achten wij juist, doch dan over de hele linie, dus ook voor de overheidsziekenhuizen.

De derde moeilijkheid vormt het steeds voortschrijdende tekort aan verplegenden. De katholieke verplegingsraad heeft een belangrijk rapport uitgebracht, waarin dit tekort is berekend. Thans is men bezig een onderzoek in te stellen naar de diepere oorzaken van dit tekort, om daarna een doeltreffender propaganda te kunnen opzetten.

Het is zeer te betreuren, dat de behandeling van de plannen om tot een nieuwe opleiding voor verplegenden te komen, in de voorlopige verplegingsraad zo traag verloopt. In de opzet van deze plannen liggen namelijk ook mogelijkheden opgesloten om het aantal verplegenden op te voeren en daarin een grotere differentiatie te brengen. Terwijl de nood vooral in de sanatoria en in de psychiatrische inrichtingen met de dag groter wordt, blijven de rapporten echter rustig liggen.

Uiteraard brengt het tekort aan verplegenden in de katholieke ziekenhuizen ook nog een moeilijkheid mee ten aanzien van de religieuze verplegenden. Het is genoegzaam bekend, dat het aantal religieuzen niet in voldoende mate toeneemt. Bovendien stijgt de leeftijd van deze groep gestadig. Steeds veelvuldiger komt het voor, dat de besturen van de congregaties moeten besluiten tot terugtrekking en inkrimping van het aantal zusters. Toch moeten de werkzaamheden in de ziekenhuizen doorgaan, waarbij nog komt, dat deze werkzaamheden steeds meer in omvang toenemen. Een en ander brengt mee, dat in vele ziekenhuizen de religieuze verplegenden overbelast worden met alle gevolgen van dien.

Men hoort nog al eens het verwijt, dat de religieuzen de leken niet de kans geven verantwoordelijke plaatsen in te nemen. Dit laatste moge hier en daar misschien nog zo zijn, doch in de meeste ziekenhuizen is de promotie-kans in ruime mate aanwezig. Het merkwaardige echter is, dat voor de beschikbare functies uitermate moeilijk levenverplegenden zijn te vinden, die de gebondenheid van de aan deze functies verbonden verantwoordelijkheid willen aanvaarden. Toch zullen de lekenverplegenden zich hun katholieke verantwoordelijkheid meer bewust moeten worden, willen zij hun taak in de katholieke ziekenhuizen op waardige wijze vervullen.

De Nederlandse vereniging van katholieke ziekenhuizen, die thans 122 instellingen als lid omvat, zal in het nieuwe verenigingsjaar haar 25-jarig bestaan vieren. Het bestuur van de vereniging van katholieke ziekenhuizen heeft besloten met ingang van 1 januari 1958 het maandblad Ons Ziekenhuis gezamenlijk te exploiteren met de katholieke vereniging van inrichtingen voor behandeling en verpleging van geestelijk gestoorden, zodat het van genoemde datum af het officiële orgaan van beide organisaties zal zijn.

Interim-dividend Unilever

's-Gravenhage. — De raad van bestuur van Unilever N.V. heeft besloten over het boekjaar 1957 op de gewone aandelen een interim-dividend van 5 1/4 pct. (v.j. eveneens 5 1/4) uit te keren. Tezelfder tijd zal Unilever Limited over 1957 op haar gewone aandelen een interim-dividend van 6 pct. (v.j. eveneens 6 0:5) uitkeren. Deze dividenden zijn overeenkomstig de bepalingen der tussen beide maatschappijen bestaande egalisatie-overeenkomst gelijk in geldswaarde.

1957 beste jaar, dat economie der V.S. ooit heeft gekend

Washington. — Het jaar 1957 zal het beste jaar blijven, dat de economie der Verenigde Staten ooit heeft gekend, zo verklaarde de onderstaatssecretaris voor handel, Henry Kearns, in een bijeenkomst van economische en handelsadviseurs van de O.E.E.S. te Washington.

Op het Amerikaanse ministerie van handel verwacht men, naar Kearns zeide, dat het tegenwoordige niveau van de Amerikaanse economie in 1958 gehandhaafd zal blijven. De verwachte schommeling zal slechts klein zijn.

Vervolgens gaf Kearns uitdrukking aan het volledige vertrouwen van de Amerikaanse regering in de toekomst. Zij verwacht geen enkele depressie zelfs geen terugslag. Wat de tegenwoordige toestand betreft is de bouwbedrijvigheid iets vertraagd en heeft de beurs enkele tekenen van onbehaaglijkheid getoond in verband met bepaalde koersdalingen. Te Washington verwacht men echter, dat het nationale produkt dit jaar het grootste zal zijn, dat ooit werd bereikt.

Ten aanzien van het handelsverkeer tussen Europa en de Verenigde Staten merkte Kearns op, dat de Verenigde Staten niet minder dan Europa wensen. dat de dollarinkomsten van Europa toenemen. Liberalisatie van het handelsverkeer komt zowel als de Verenigde Staten ten goede. Het is hoogst gewenst, dat Europa zich steeds meer Amerikaanse produkten zal kunnen verschaffen.

Amerikaanse export naar Europa ontwikkelt de produktie in de Europese landen, stabiliseert aldus de prijzen en verspert de weg voor inflatie, aldus Kearns.

De onderstaatssecretaris wees op de toeneming van de Europese export naar de Verenigde Staten sedert de oorlog. De export steeg van 1,4 miljard dollar in 1950 tot 2,9 miljard dollar in 1956. Er zijn in de eerste acht maanden van dit jaar in de Verenigde Staten 106.000 Europese automobielen ingevoerd, slechts 1000 minder dan in het gehele jaar 1956.

De verzekering van de olie-toevoer uit het Midden-Oosten

Parijs. — Enrico Mattei, het hoofd van de Italiaanse staatsoliemaatschappij „Ente Nazionale Idrocarburi", heeft een internationale overeenkomst voorgesteld ter verzekering van de toevoer van olie uit het midden-oosten.

Op een lezing zei Mattei, dat de olie in plaats van een belangrijke factor in de onbestendigheid in het midden-oosten een middel zou kunnen zijn om deze te overwinnen. De olie zou in dienst gesteld moeten worden van een politiek, die zoveel mogelijk is losgemaakt van imperialistische en koloniale herinneringen. Om hiertoe te komen was het in de eerste plaats nodig de olieleverende landen te verheffen tot deelgenoten in de exploiterende maatschappijen.

Sovjet-onderwijs kreeg voorsprong op dat van V.S.

Detroit. — De Amerikaanse admiraal Rickover, deskundige van de marine op atoomgebied, heeft in Detroit verklaard dat de Sowjet Unie bij het onderwijs het Europese voorbeeld gevolgd en daarom op vele gebieden een voorsprong op de Ver. Staten heeft gekregen.

De Ver. Staten moeten het feit onder de ogen zien, dat maar weinig leerlingen die de Amerikaanse „colleges" verlaten evenveel weten als leerlingen van Europese middelbare scholen. Het wordt tijd, aldus de admiraal, dat wij „onze onderwijsstempels reinigen en de kwaliteit in ere herstellen". Wij kunnen van Europa leren hoe wij het onderwijs gelijke tred moeten laten houden met de tijd, meende hij.

Sjanghai. — Volgens een verslag van het gemeentebestuur van de stad Sjanghai, dat gepubliceerd is in het blad "Wen Hoei Pao", neemt de bevolking van de stad per maand gemiddeld met 78.000 zielen toe. Tegen het eind van september had Sjanghai 7.250.000 inwoners, 1.170.000 meer dan in juni 1955.

Moskou. — Russische en Noorse deskundigen hebben gezamenlijk een program opgesteld voor de bouw van waterkrachtcentrales in de grensrivier Paats-Pasvikely. De Russen zullen drie centrales bouwen, de Noren een, aldus meldt het Sovjetpersbureau Tass.

Brits geschiedenis-boek over oorlog tegen JAPAN

Londen. — De strijd om Nederlands Oost-Indië vormt een „weemoedig hoofdstuk" in de geschiedenis van de tweede wereldoorlog, een hoofdstuk, „waarover de geallieerden zich echter niet behoeven te schamen", zo wordt gezegd in een Britse geschiedenis van de oorlog tegen Japan, waarvan nu het eerste deel is verschenen.

Het werk is geschreven door een commissie, bestaande uit drie officieren van het leger, een vice-luchtmaarschalk en een kapitein-ter-zee.

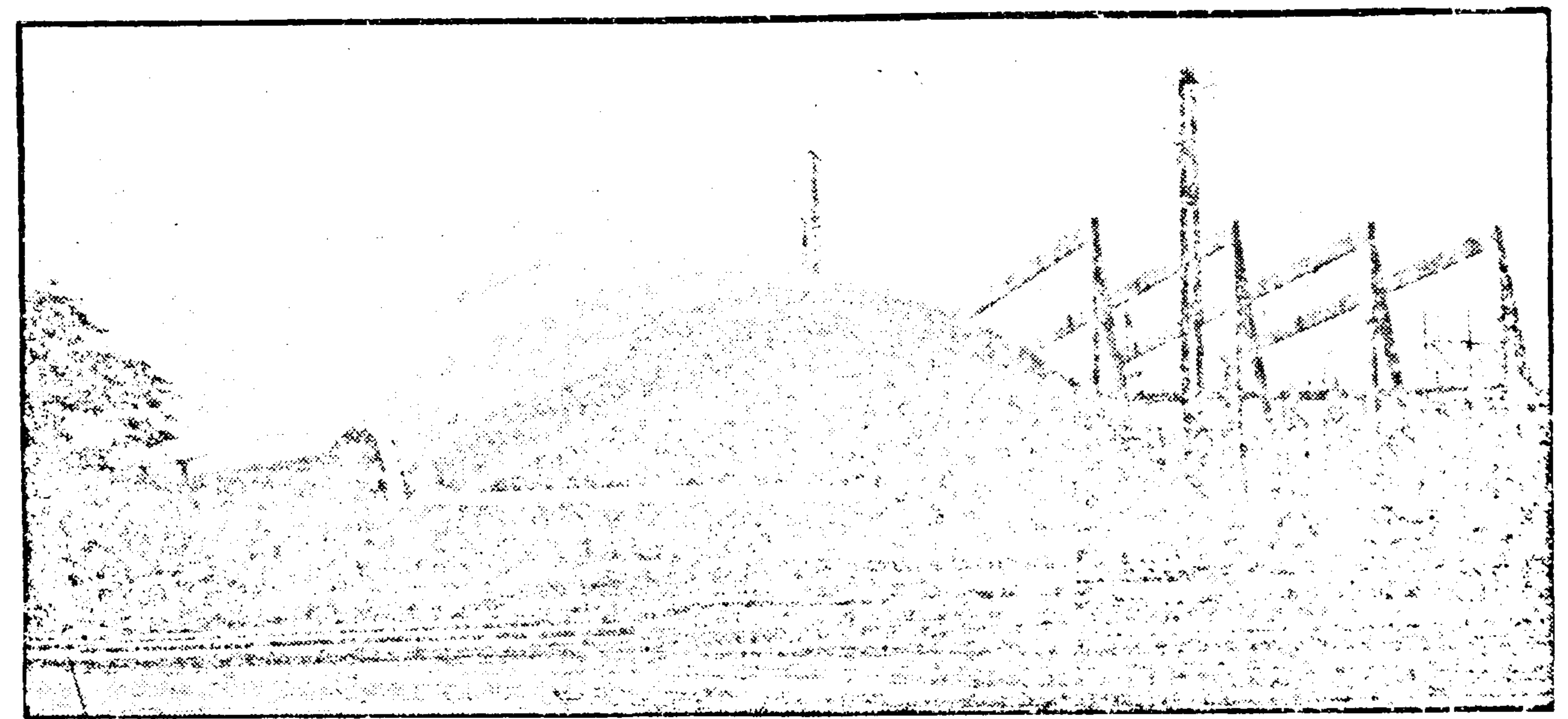
De schrijvers zijn tot de conclusie gekomen, dat de geallieerden „tegen een zware overmacht hebben gestreden totdat er nauwelijks een schip of een vliegtuig over was". Hierbij wordt hulde gebracht aan de dapperheid en het doorzettingsvermogen van de Nederlanders onder leiding van de „ontembare" admiraa Helfrich, Schout-bij-Nacht Doorman die het lot steeds tegen zich scheen te hebben" en generaal Ter Poorten

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

66—36 Zonder zijn vaart te minderen neemt Eric de situatie in zich op. Hij meet met zijn ogen de afstand tot de krijgers en tot de strijdwagen. „Het moet!" denkt hij verbeten, zijn inspanning verdubbelend. Juist voor de krijgers hem bereiken, weet hij in de strijdwagen te springen en de teugels te grijpen. Het paard schrikt, steigert en springt dan zo hard vooruit, dat de vonken uit zijn hoeven spatten. Hij kan maar één richting uit! de grafheuvel op! Terwijl de speren gevaarlijk dicht langs hem heen vliegen, ment de Noorman het briesende paard tegen de helling omhoog, tegelijkertijd de wagen met zijn voeten in evenwicht houdend als een volleerde wagenmenner. De krijgers hebbben de achtervolging intussen al opgegeven. Bijgelovige vrees weerhoudt hen er van, gewapend de grafheuvel te bestijgen. Zo bereikt Eric even later ongedeerd de top. En dan ziet hij, wat er aan de andere zijde van de heuvel gaande is; daar wordt hevig gevochten. Maar het is niet de strijd op zichzelf, die Eric's verwondering opwekt en ook niet de krijgers van Monoch, die de ene partij vormen „Dat-dat is de helm van Svein. Hoe komen die hier? Tegelijkertijd ziet hij nog iets anders. Saran daalt met het levenloze lichaam van Monoch op zijn schouders langzaam de heuvel af. Eric's hersens werken als razend. Hij moet op een af andere manier een einde aan die strijd maken, voor deze in het nadeel van zijn mannen keert. „Houdt op!" brult hij, „staakt die nutteloze strijd." Zullen zij het horen? Erwin is de eerste, die in de figuur daarboven op de heuvel zijn vader herkent. Hij zet een gejuich in, dat ras door de andere Noren wordt overgenomen. Eric wendt zich nu speciaal tot de krijgers van Monoch. „Ziet", roept hij, naar Saran en de dode Monoch wijzend, „de macht der Druiden is gebroken. En daar is jullie ware heerser; koning Saran! Bergt de wapens op voor de wraak van Saran je treft". In angstige spanning wacht hij af, wat de reactie van de krijgers zal zijn op zijn woorden.

Brussel werkt koortsachtig aan wereldtentoonstelling

Het paviljoen der Verenigde Naties, een op zes punten rustend segment van een bol, een immense koepel van beton.

(Van een bijzondere medewerker)

De belangstelling voor de Wereldtentoonstelling 1958 te Brussel is buitengewoon groot. Terwijl de reclamecampagnes in de nabuurlanden pas begin volgend jaar zullen beginnen, zijn er bijna één miljoen aanvragen en reserveringen binnen gekomen. De logiesmoeilijkheden die de Belgische hoofdstad volgend jaar verwacht zijn dan ook niet gering, aangezien de stad normaal slechts over 12.000 bedden in hotels beschikt. Om de problemen het hoofd te bieden werd in Brussel door het secretariaat-generaal van de wereldtentoonstelling een stichting gevormd, welke naar de merkwaardige naam „Logexpo" (dit is geen geheime Russische politiemacht) luistert. Deze stichting heeft het aantal slaapplaatsen reeds tot 46.000 weten uit te breiden door het bouwen van een groot motel, maar ook zal men genoegen moeten nemen met reserveringen bij particulieren, met een tentenkamp, met zelf een tent of caravan op te zetten op daarvoor gereed gemaakte terreinen, met jeugdherbergen of grote gemeenschappelijke slaapzalen.

Niets schijnt te dol op deze tentoonstelling en de belangstelling is van die aard, dat thans, reeds maanden vóór de opening, 30.000 mensen na aanvraag over de terreinen zijn rondgeleid door de z.g. fair-hostesses; de meisjes in de getailleerde scharlaken jakken, die men ook aan onze grensposten ontmoet. Enkele weekends in oktober zijn de terreinen te Brussel voor het publiek opengesteld geweest, maar men is weer tot sluiting overgegaan, omdat de aanwezigheid van honderdduizend nieuwsgierige pottekijkers het werk afbreuk doet. De Heilige Stoel heeft binnen het kader der moderne apologie (de Belgen schermen soms met wonderlijke berichten) één miljoen toegangskaarten besteld.

Het terrein van de expositie is ongeveer 200 ha groot. Via negen majestueuze poorten zal men het evenement kunnen betreden. Kleine treintjes verzorgen het transport op de kilometers lange wegen. Een grote betonnen brug zal uitzicht geven op de paviljoens en een groots overzicht op de tentoonstelling zal men hebben vanuit de tele-stoelen, die aan kilometers lange kabels voortbewegen. Er zullen twee van deze luchtlijnen zijn en vier stations. Toch zal de argeloze bezoeker zeker 3—4 dagen nodig hebben om de totale expositie te bezien. Een record aantal landen neemt aan de tentoonstelling deel en de ruwbouw van de paviljoens der vijftig participerende landen nadert zijn voltooiing. De belangstelling van het buitenland is aanmerkelijk groter dan bij de laatste wereld-tentoonstelling, die in 1939 te New York gehouden werd.

Voor het eerst doen de Belgen een poging op deze expositie het nationalistisch karakter te doorbreken. Volgens de conventie van Parijs mag slechts om de zes jaar een wereld-tentoonstelling worden georganiseerd. Het laatste evenement is echter reeds achttien jaar geleden gehouden. Bij alle voorgaande exposities schitterden de diverse landen met majestueuze borstklopperij over hun eigen prestaties. Dit zal ook nu niet voorkomen worden omdat er nu eenmaal vijftig nationale paviljoens zijn, maar toch heeft men getracht een zekere eenheid te bereiken door de leidende gedachte, het z.g. Leitmotiv van de „Expo 58": de ontwikkeling van de techniek als sociale functie voor de eenwording der volken. En de heer Thienpont, adjunct Secretaris-Generaal van de wereld-tentoonstelling (een jonge en zeldzaam eenvoudige, energieke en erudiete man overigens) formuleerde het zo: „Wij gaan geen immense staalconstructies opbouwen, lange wegen aanleggen en duizenden kubieke meters grond verplaatsen louter voor de show. Sinds 1939 is er veel veranderd. Er bestaan geen afstanden meer op de wereld. In geen enkele tijd is de snelheid zo geëvolueerd, de contacten tussen de volkeren onderling zijn veel groter, en iedere deelnemer aan de tentoonstelling trachten wij te doordringen van het feit, dat hij zijn geëxposeerd materiaal dienstig moet maken aan de mens, de universele mens."

Wonderlijke architectuur

De bouw van de diverse paviljoens geeft een omwenteling niet alleen op het gebied van de architectuur van de tentoonstellingen in het bijzonder, maar ook op dat van de bouwkunst in het algemeen. De stoutste plannen schijnen hier in vervulling te geraken. Zwevende constructies, hangende daken, aanwending van voorgespannen beton, plastics en glassoorten worden op wonderlijke wijze gerealiseerd; niet ernstig omdat het jaren en jaren mee moet, maar speels en voor één gelegenheid. De waarde op het gebied van de architectuur zal op deze tentoonstelling bijzonder groot zijn omdat tal van onverwachte kansen op ondubbelzinnige wijze benut zijn geworden. Hier kan men tal van mogelijkheden beproeven, spanningen aan de werkelijkheid toetsen, materialen proberen. Ieder land heeft zijn beste architecten projecten laten uitwerken, conventies en tradities, kosten noch moeiten gelden hier. Men krijgt een staalkaart van dat wat er in geheel de wereld op architecturaal gebied te beleven valt, zoals nooit tevoren. Niet alle landen zullen zo revolutionair zijn. Marokko bijvoorbeeld kan niet los komen van de kitsch-moskee, die niets meer te maken heeft met de grote voorbeelden uit Cordova en Istanbul. Er moet uiteraard weer een soort Oosters sprookjespaleis uit de duizend en een nacht opgetrokken worden met geheimzinnige portiers gewapend met krissen, zittend op tapijten, met ezeltjes en kruiken en lederwerken, ach... waarom ook niet. Maar de meeste paviljoens zijn, om een afgesleten term te gebruiken, ultra-modern. Het gebouw van de Kolen- en Staal-gemeenschap heeft een aan wijde, hoge spanten opgehangen dak. Brusselse en Parijse architecten bouwden het in samenwerking. Oostenrijk bouwt een groot glazen, bijna zwevend gebouw. De constructie der pijlers is haast onzichtbaar in dat glazen paleis; Groot-Brittannië bouwt drie kristallen achter elkaar, opgetrokken uit grote driehoeken van voorgespannen beton; de rechtervleugel van het paleis der Verenigde Naties, een op zes punten rustend segment van een bol, een immense koepel van beton, is gereed en met de andere vleugels is men reeds begonnen. Zo kan men door gaan. Rusland bouwt een enorme glazen kubus, Amerika komt met een grandioze constructie voor de dag, maar ook een klein land als Nicaragua geeft een voorbeeld van zeer helder plastisch en architectonisch denken. In bijna al deze gebouwen zijn tal van nieuwe materialen beproefd en tot heldere constructie gebracht.

Het Nederlands paviljoen

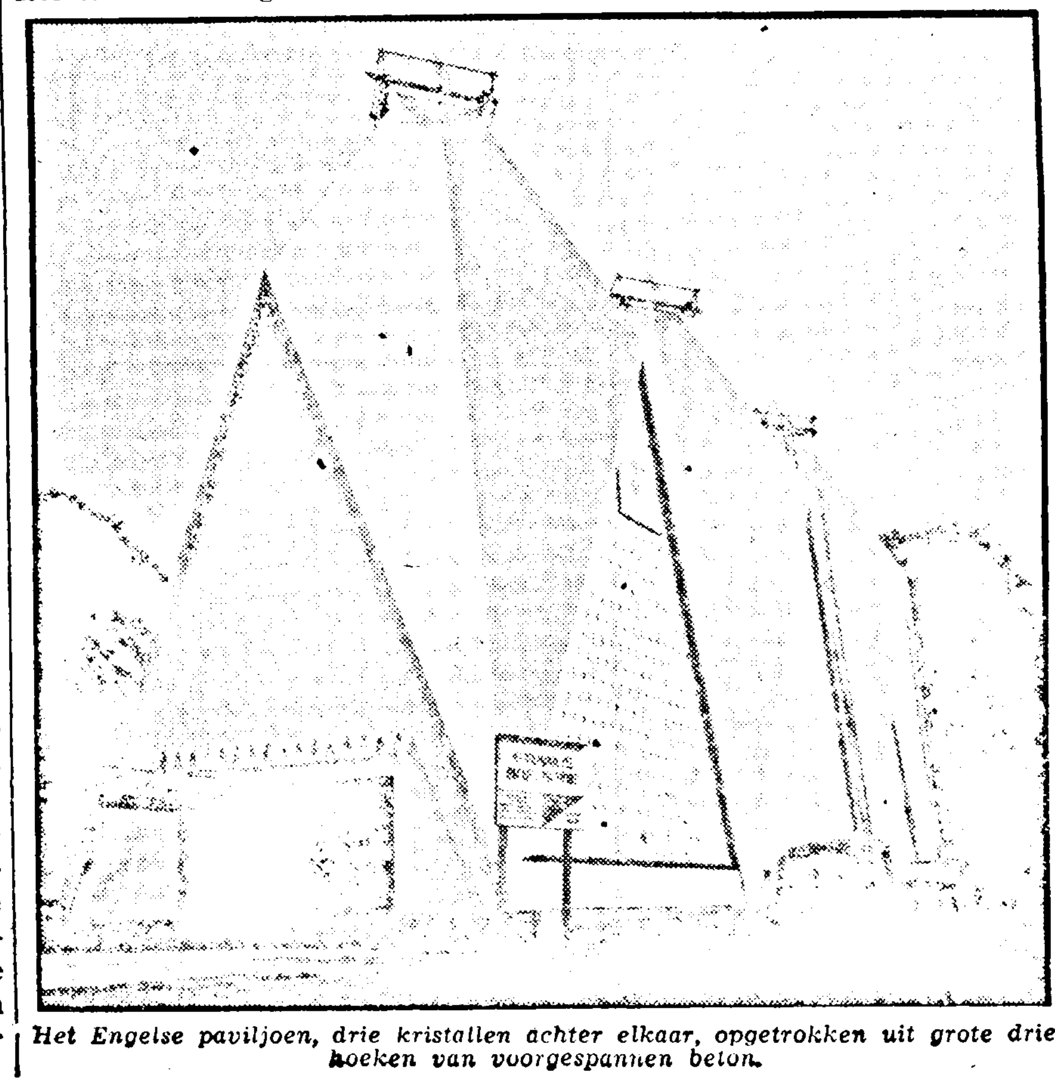
Nederland heeft zich van de stoutmoedige samenwerking van vier, overigens zeer eigengereide architecten verzekerd. De bureaus van Van de Broek en Bakema, Rietveld, Boks en Peutz (bien étonnés de se trouver ensemble) hebben een pact gesloten om samen te werken. Zij hebben zich verzekerd van de beeldende kunstenaars Jan Bons, Daan Wilschut en Ben Guntenaar. Op het terrein van Nederland komt ook nog het befaamde paviljoen dat Le Corbusier voor Philips ontwierp. Het wordt een heel merkwaardige gebogen constructie van plastic, beton, staal en glas, dat in ontwerp reeds de aandacht van velen heeft getrokken. Midden op het terrein van de tentoonstelling wordt het z.g. „Atomium" gebouwd, een ingenieuze constructie van enorme aluminium bollen, verbonden door stangen, die in doorsnede zo groot zijn, dat er een auto doorheen kan rijden. De hoogste bol, waarin een restaurant gevestigd wordt, bevind zich op 110 m hoogte. Die hoogte heeft men bij de constructie der centrale buis inmiddels bereikt. Er komen in het totaal negen bollen, ook wel sferen genoemd, die achttien meter in doorsnede zijn. In het stelsel der buizenverbindingen worden liften en roltrappen aangebracht. 's Avonds worden wentelende lichten in de bollen ontstoken en beurtelings zullen de lichten in de bollen gedoofd en ontstoken worden om de indruk te wekken van electronen die hun wentelende baan beschrijven rond de kern van het atoom. Het zal een magistraal effect geven, maar het zal niet van kitsch ontdaan zijn

De charme van de tuinen

En toch ..... buiten alle technische vondsten en architecturale wonderen is het best mogelijk, dat de tuinen van het tentoonstellingsterrein op de bezoeker de meest blijvende indruk zullen maken. Buiten de natuurlijk beboste oppervlakten van de parken Laeken en Ossegem zullen circa 100 ha tuinen worden aangelegd. Er komt een tropische tuin met planten en bomen, overgebracht uit de Belgische Congo, een tuin der vier jaargetijden, uitgewerkt in Vlaamse Renaissancestijl, gereconstrueerd aan de hand van zestiende en zeventiende eeuwse etsen. Wij weten niet of deze tuin met muziek van Vivaldi „les quatre saisons" wordt opgeluisterd. Er zal weliswaar geen tuin der lusten van Jeroen Bosch zijn, wel een Engelse tuin, een rozentuin en een moderne tuin met waterspelen en fonteinen en verlichte nimfen in plastic en gekleurd glas. Volgens de Belgen een getuigenis van goede smaak, maar volgens ons om nu al van te griezelen. Ondanks alles zullen bloemen en groen een weldaad zijn tussen alle perfecte technische constructie.

Waar blijven de auto's?

In onze tijd geldt bij evenementen als deze het probleem: waar laten we de auto's? Welnu, men is thans doende om parkeerplaatsen voor 23000 auto's aan te leggen. Daarnaast zullen nog 1000 autobussen geparkeerd kunnen worden. Deze parkeerplaatsen zullen soms ver van het terrein liggen, maar een soort lopende band van kleine autobussen zal de verbinding vormen tussen de parkeerplaatsen en het tentoonstellingsterrein. Zoals wij reeds gemeld hebben is de z.g. Kleine Ring, de autoweg met viaducten en tunnels door de stad Brussel gereed. Na de verkeersopstoppingen van de eerste dagen, waarover onze correspondent uitvoerig bericht heeft, schijnt de weg thans uitstekend te voldoen, tenminste als wij onze zegsman de heer Thienpont, kunnen geloven. De stad der wereldtentoonstelling groeit, groeit angstwekkend. Er zullen dagen zijn, dat deze stad zevenhonderdduizend mensen bevat, maar dat is dan ook wel het maximale aantal nieuwsgierigen en idealisten van de eenheid der mensen, gebonden door de technische perfectie, die het bestuur van dit mondiale evenement verwacht.

Het Engelse paviljoen, drie kristallen achter elkaar, opgetrokken uit grote driehoeken van voorgespannen beton.

Nieuws in het kort

Den Haag. — De wedstrijd Nederland — België, die zondag in het Feyenoord stadion te Rotterdam wordt gespeeld, zal worden geleid door de Zweedse scheidsrechter Ahler, die wordt geassisteerd door zijn landgenoten Lindberg en Lundell.

Koeala Loempoer. — De linkse volkspartij van Malakka heeft op haar jaarlijks congres in Koeala Loempoer „de boycot van alle Franse goederen in Malakka geëist als teken van protest tegen het Franse „terrorisme" in Algerië.

Parijs. — Te Parijs is in de ouderdom van 77 jaar overleden de Franse toneel- en filmspeler Marcel Vallee. O.a. speelde hij in „Clochemerle" en in twee filmversies van „Monsieur Topaze".

Eerherstel voor Habsburg

„De keizer aan de top van een pyramide als de hoogste ambtenaar van de staat"

Op deze historische foto ziet men tezamen keizer Franz Joseph en keizer Karel, de laatste heerser over Oostenrijk—Hongarije met zijn zoontje aartshertog Otto, thans hoofd van het Habsburgse Huis.

(Van een bijzondere medewerker)

Er bestaat reeds enkele jaren een gemengd Duits-Oostenrijkse commissie die zich ten doel stelt de wederzijdse geschiedkundige misvattingen te corrigeren en op grond daarvan de geschiedenisboeken te herzien. Er bestonden nu eenmaal sterk uiteenlopende, nationaal-getinte opvattingen en voorstellingen die niet aan de historische waarheid beantwoordden. In het bijzonder over de plaats van het Heilige Roomse Rijk en zijn verhouding tot Oostenrijk en Duitsland kon men vooral sinds Treitschke een dubbele voorstelling van zaken vaststellen, die haar uitdrukking had gevonden in een duidelijk te onderscheiden Duitse en Oostenrijkse geschiedschrijving.

In vreedzame samenwerking hebben nu Duitse en Oostenrijkse historici goede resultaten bereikt: van Duitse zijde blijkt men een open oog te krijgen voor de leidende rol van Oostenrijk in de geschiedenis van het groot-Duitse keizerrijk, waarvan Wenen eeuwenlang het centrum is geweest en niet Berlijn, maar ook in onderdelen zijn de opvattingen naar elkaar toegegroeid, bijvoorbeeld inzake de twee Silezische oorlogen tussen Oostenrijk en Pruisen, over de persoon van Frederik de Grote, keizer Josef II van Oostenrijk, Metternich en de rol van het Oostenrijkse leger in de eerste wereldoorlog. Deze verschuiving heeft reeds ten dele haar weerslag gevonden in de leerboeken, maar deze moeten op hun beurt weer steunen op nieuw wetenschappelijk onderzoek, dat in objectieve geest wordt voortgezet.

Een zeer verheugend verschijnsel is in dit opzicht het werk van de Weense docent voor nieuwe geschiedenis **A. Wandruszka: Das Haus Habsburg,** dat niet in Oostenrijk, maar door een Duitse uitgever (F. Vorwerk Verlag, Stuttgart) werd gepubliceerd. Het is begrijpelijk dat de schrijver vooreerst de aandacht vestigt op een aantal afzonderlijke en vooral op de sterke figuren van dit vorstenhuis, dat vanaf de 13e tot de 20e eeuw mede beslissend is geweest voor de Europese geschiedenis en dat twintig Duitse keizers en koningen heeft voortgebracht. Op de voorgrond treden o.a. keizer Rudolf I die Ottokar van Bohemen versloeg, voorts Rudolf IV de „stichter" genoemd, die de „meest fascinerende in de lange rij van veelbetekenende vroegere Habsburgers, misschien wel de geniaalste" is geweest, Maximiliaan I in wiens rijk „de zon niet onderging", Karel V en Philips II, niet te vergeten de grote heersers uit de prachtige baroktijd zoals Leopold I en Karel VI, vooral echter Maria Theresia en haar zoon Josef II. De grootste verdienste van de schrijver bestaat echter daarin dat hij een beeld ontwierp van het Huis Habsburg en van de dynastie als zodanig, die niet zozeer als „mythe", doch als tastbare werkelijkheid voortleefde in alle dragers van de keizerskroon, zelfs in de vorsten die zwak waren of minder berekend voor hun taak. In hen allen leefde het besef van het keizer- en koningschap bij de gratie Gods, de overtuiging van een zending, die zich niet tot de Oostenrijkse erflanden beperkte, maar zich ook over een zoveel mogelijk gepacificeerd wereldrijk, over Bourgondië, Spanje, een gedeelte van de Nederlanden, Bohemen, Hongarije stukken van Polen, de Balkan en de staten van Noord- en Zuid-Italië uitstrekte. In tegenstelling met de ... n Duitse of Pruisische opvatting vertoont het Oostenrijkse concept werkelijk groot-Duitse, zelfs Europese karaktertrekken.

METTERNICH

Het zwakke staatsbesef in het huidige Oostenrijk en een zeker gemis aan vaderlandsliefde vinden hun verklaring in de geschiedenis, vooral in de Habsburgers zelf voor wie „het vorstenhuis of de dynastie de hoogste politieke waarde betekende, niet echter de staat of het hun geheel vreemde begrip vaderland". Terwijl dit besef aan de traditie gebonden blijft en daarenboven een eigen stempel krijgt in een geheel bijzondere Habsburgse vroomheid, die Wandruszka als de „pietas Austriaca" uitstekend beschrijft, blijkt het toch soepel genoeg te zijn om zich aan de wisselvalligheden en de eisen van de tijdstromingen aan te passen en bijvoorbeeld sociale hervormingen in te luiden die ver op de idealen van de Franse Revolutie vooruitlopen.

ADMIRAAL HORTHY

De schrijver citeert hier de richtlijnen van Leopold II inzake de opvoeding van zijn kinderen: „De vorsten moeten ervan doordrongen zijn dat zij zelf mensen zijn en dat zij hun plaats alleen te danken hebben aan een **overeenkomst** (contract) tussen andere mensen." Vooral vanaf de regering van zijn voorganger Josef II, wiens kerkelijke politiek wel haar fouten, maar ook haar goede zijden heeft gehad, bestond het Oostenrijkse staatsideaal in de schepping van een hiërarisch geordende, op de basis van prestatie en bekwaamheid opgebouwde pyramide, waarvan de keizer de top vormde als de hoogste **ambtenaar** in de staat. Aan dit ideaal hebben ook zwakkere figuren als de „goede keizer Frans", de schoonvader van Napoleon en Frans Josef beantwoord. Ook het oordeel over hen dient herzien te worden, want zij zijn geen slappelingen geweest en zij hebben de ondergang van de monarchie geenszins veroorzaakt of ook maar bespoedigd. Wel heeft Frans Josef de catastrofe voelen aankomen, doch dat bevestigt juist zijn goede kijk op zaken toen hij tegenover Theodore Roosevelt verklaarde: „Ik ben er mij sinds lang van bewust hoezeer wij in de hedendaagse wereld een anomalie zijn geworden".

Ondanks dit drukkende besef van de naderende ondergang die aan het opkomende nationalisme moet worden toegeschreven, hebben de laatste Habsburgers hun posten niet verlaten en hebben zij volgehouden als de hoogste ambtenaren in het bewustzijn van hun heilige **plicht**. De schrijver wijst hier op het belangrijke feit dat het Habsburgse Huis een huiselijk en kinderrijk geslacht is geweest, want Rudolf I had elf kinderen, Albrecht dertien, Ferdinand I vijftien, Maximiliaan II zestien, Maria Theresia zestien, Leopold II zestien, aartshertogin Marie Valerie, de dochter van Frans Josef, tien en keizer Karel acht. Terwijl zij vooral in de laatste twee eeuwen een onmiskenbare voorliefde vertoonden voor een stil, burgerlijk en persoonlijk familiegeluk, gaf toch in het conflict tussen dit verlangen en hun plicht deze laatste factor steeds de doorslag.

Wanneer dit vorstenhuis recht heeft op historisch eerherstel, dan geldt dit op de eerste plaats voor de laatste keizer Karel. Prins Ludwig A. Windisch-Graetz, die tijdens de eerste wereldoorlog als minister van voedselvoorziening in Hongarije herhaaldelijk in contact is geweest met deze martelaar van Madeira, heeft in een opzienbarend boek: Ein Kaiser kämpft für die Freiheit (Herold Verlag Wenen) radicaal een einde gemaakt aan de sprookjes en lasterpraatjes alsof deze laatste monarch een slappeling zou zijn geweest die geheel onder de invloed stond van keizerin Zita. De auteur beschrijft hem als een energieke, zeer demokratisch denkende bestuurder die zelfstandig beslissingen nam en zijn ministers dekte wanneer dit nodig was. Al worden Karel's pogingen om tot een afzonderlijk vredesverdrag te komen — de zogenaamde Sixtus-affaire — in dit boek niet geheel ontsluierd en al moet men in enkele gevallen toegeven dat hij zich in de beoordeling van personen heeft vergist, toch blijkt hij in moderne vorm grotelijks te hebben beantwoord aan het ideaal van een echte Habsburger die zijn plicht deed. In 1918 heeft hij weliswaar de regering neergelegd, maar van de troon heeft hij nooit afstand gedaan, zelfs niet toen men hem daarvoor de kolossale som van 181 miljoen Zwitserse francs aanbood. Zijn antwoord hierop luidde: „Ik kan deze kwestie alleen regelen in overeenstemming met mijn volkeren. Wanneer zij mij terugroepen, dan keer ik terug — zo niet, dan kan de kroon van Habsburg geen object van sjacheren zijn".

Onder zijn soldaten en ambtenaars heette hij „Karel de plotselinge", omdat hij telkens en onverwacht persoonlijk optrad en ingreep, maar een conservatieve en intrigerende hofkliek noemde hem „links". Wanneer hij echter werkelijk de kans had gekregen, zou hij met de hulp van de socialisten en in het bijzonder met de steun van Viktor Adler de monarchie in gewijzigde vorm hebben gered en de Donaulanden veel onheil hebben gespaard. Toen echter de entente, voornamelijk onder invloed van Masaryk en Benesch, had besloten dat de eeuwenoude monarchie ook als economische eenheid moest verdwijnen, hebben niet de socialisten de dolkstoot gegeven, maar de christelijk-socialen...

Dit boek van prins Windisch-Graetz is een kostbare bron die door de geschiedkundigen ernstig bestudeerd en gecontroleerd dient te worden en ons reeds nu dwingt om in bepaalde opzichten ons oordeel te herzien, bijvoorbeeld over de rol van keizerin Zita die in dit boek nergens op de voorgrond treedt, over de christelijk-sociale partij, het voorbereidende werk van Masaryk en Benesch in de emigratie, het ondermijnende gekonkel van een bepaalde hofkliek, het erbarmelijke gedrag van Horthy waarover dit boek ontstellende onthullingen brengt, en tenslotte over Karel zelf uit wiens mond de volgende verbluffende uitspraak werd opgetekend:

„Of nu de uitbuiters van het oude regiem mij blijven aanhangen dan wel of deze clubmensen tegen mij ageren, dat laat mij onverschillig. Ik wil alleen voor de volkeren die mijn voorouders hebben samengevoegd, een toekomst in vrijheid en vrede voorbereiden. Dit kan alleen gebeuren, wanneer men de overwinnaars de overtuiging weet bij te brengen dat geforceerde veranderingen een economische chaos teweeg brengen die met de vernietiging van al het bestaande moet eindigen. In de toekomst zal er onder de zon wel geen plaats meer zijn voor dynastieën en geprivilegieerde klassen".

Daar keizer Karel vasthield aan het beginsel dat het volk zelf in vrijheid over zijn regeringsvorm heeft te beslissen, ondernam hij tot tweemaal toe de hachelijke reis naar Hongarije, want hij was er toenmaals terecht van overtuigd dat dit de wil van het volk was. Voor de toekomst en het heil van de Donauvolkeren dacht hij niet op de eerste plaats aan het herstel van de monarchie, maar aan een moderne federatie zonder tollen, invoerbeperkingen en economische grenzen, kortom aan een nauwe samenwerking en integratie van landbouw en industrie. Met deze ideeën heeft hij alle mogelijke Europaplannen geanticipeerd die wij trachten te verwezenlijken en die zijn zoon aartshertog Otto — ook in dit opzicht een vooruitstrevende Habsburger — voornamelijk in zijn boek „Entscheidung um Europa" alsmede kortgeleden in een scherp geformuleerd artikel „Kapitalismus und Materialismus" in het Oostenrijkse weekblad „Die Furche" nader preciseerde.

MARIA THERESIA

Nieuws uit Suriname

Paramaribo. — Het bestuur van de Vereniging het Surinaams bedrijfsleven heeft van het bezoek van de K.L.M.-directeur voor het West-Indisch bedrijf de heer Steensma gebruik gemaakt om de aandacht van de K.L.M. te vestigen op de slechte postverbinding die Suriname door de nieuwe dienstregeling met Nederland heeft gekregen.

Doordat de eerste mail van de week eerst maandag kan worden verwacht en de rechtstreekse verbinding de mail reeds op zondag doet uitreiken, betekent de vertraging voor het zakenleven en groot ongerief.

Tivoli Carnaval Comité 1958

Het karnavalscomite van Tivoli is als volgt samengesteld:

Voorzitter, Max Arends Jr.; secretaris, Eric Arends; penningmeester, Federico Oserio; Ceremoniemeester, Thom Pietersz; Bestuursvertegenwoordiger Wim Schell; Stem bureau, Federico Oserio, Kees in 't Veld en Wim Schell. Versiering Clubgebouw, Jan C. Lacle en Thom Pietersz; Versiering praalwagens, Lorenzo Arends en Eric Croes; Publiciteit, Jos v/d Schoot, Max Arends Jr. en Eric Arends; Parade Kroningsavond Hubert Arends; parade Comite Centraal, Thom Pietersz en Jan C. Lacle; Buffet, Tivoli Dames Comite; Kinder Carnaval, idem; Programmas, Eric Croes; muziek, Max Arends Jr.; Groot succes Comite, alle Tivoli Leden.

Het voorlopig programma ziet er als volgt uit:

Voorfeesten:

Januari 11, 1958: verkiezing van Prins Carnaval. Jan. 18, 1958 verkiezings strijd voor "Reina di Carnaval, Joyita en Joker." Jan. 25, 1958 uitslag verkiezing van "Reina di Carnaval, Joyita en Joker." Februari 8, 1958 kronings avond. Feb. 14, 1958 Mamarache. Feb. 15, 1958 gala gecostumeerd bal. Feb. 16, 1958 Grand Carnaval Parade.

ORGANISATIE DER MUZIEKSCHOLEN

Kerstconcerten zijn gereed

Oranjestad. — Men schrijft ons: Enige tijd geleden plaatsten wij het berichtje, dat er op verschillende plaatsen op Aruba Kerstconcerten gegeven zouden worden. De kern van medewerkenden bestaat uit het grote Meisjeskoor „Vivons en Chantant" te San Nicolas. De Arubaanse Muziekschool deelt ons nu mede, dat de gehele organisatie van deze concerten gereed is. Het was niet eenvoudig alles voor elkaar te krijgen, daar niet alleen het ruim tachtig leden tellende meisjeskoor steeds naar de plaats van bestemming vervoerd moet worden, maar ook een compleet Hammond-orgel, dat voor de begeleiding nodig is.

Dit instrument werd door de firma Nieuw belangeloos beschikbaar gesteld. Verder werd door een werkcomité, onder leiding van de heer Bongers alle zakelijke bijkomstigheden, zoals het maken van programma's, het opstellen van alle medewerkenden in de vaak voor deze werken te kleine kerken, enz., geregeld. Definitief staat nu vast, dat de concerten gegeven zullen worden op 15 december in de St Theresiakerk te San Nicolas, op 17 december in de St Anna-kerk te Noord, op 19 december in de Marinierskazerne te Savaneta, en tenslotte op 22 december in de kerk te Savaneta.

Aan het concert werkt in de eerste plaats het Meisjeskoor uit San Nicolas mede. Zij zingen vele Kerstliederen en doen dat één- twee- en driestemmig. Samen met een twintigtal heren, waaronder verschillende Mariniers uit het Savaneta-kamp zingen zij enige vierstemmige liederen, zoals het overbekende „Stille Nacht", „The First Noël" en het „O Du Fröhliche".

Verder staan nog op het programma: „Er is een kindeke geboren", „Angels, we have heard on high", „Adeste Fidelis" en nog vele mooie Kerstliederen meer.

Het Arubaanse Kamerorkest zorgt onder leiding van Rien Hasselaar voor de begeleiding van vele liederen, terwijl het ook nog twee solonummers speelt, waaronder een Suite van Telemann. Verder zal er de prachtige Cantate van Buxtehude „In dulci jubilo" voor drie solostemmen, orkest en orgel worden uitgevoerd. Het geheel belooft een zeer afwisselend programma te worden, dat iedereen zal kunnen waarderen. Wij vernamen bovendien, dat in de diverse plaatsen van uitvoering reeds met de kaartverkoop begonnen is. Zo kan men in San Nicolas nu reeds kaarten krijgen bij alle leden van het koor, en bij de heren Bongers, Stouten en Meyering.

In Noord zullen de Zusters van Bethanië gaarne kaarten verstrekken, terwijl te Savaneta de leden van het Kerkkoor aldaar voor de verspreiding zorg dragen.

Wij hopen, dat deze Kerstconcerten, die nieuw zijn voor Aruba, het begin zullen zijn van een mooie traditie. Op deze wijze immers kunnen de inwoners van praktisch alle plaatsen op Aruba kennis maken met goede en schone Kerstmuziek.

Kaboel. — Uit welingelichte bron te Kaboel is vernomen, dat in de provincie Badaksjan in het noordoosten van Afghanistan zeer rijke uraniumlagen zijn ontdekt.

Wnd. Gezaghebber vermoedt dat ambtsgeheim meermalen werd geschonden

Ernstige woorden bij beediging van nieuwe ambtenaren

Oranjestad. — In afwezigheid van de heer gezaghebber, die voor dienst naar Curaçao was, heeft de wnd gezaghebber Porfirio Croes de volgende Eilands- en Landsambtenaren en arbeidskontraktanten beëdigd:

Antje Neut, Evelyn Suzan Evelyn de Miranda Hildo Croes, Clementino Maria Kaptin, Louis Hubert Etienne Peterson, Aura Clarita Lopez, Pedrito Romanus Schoop, Johannes Sint, Jan Bekkering, Swinda Maria Jacobs, Emilia Christina Antonetta Caster, Rolando Michel de Cuba, Juan de Dios Fingal, Carmelita Lopez, Francisco de Mey, Leon Alejandro Scharbaay, Lucasio Desiderio Thomas, Cornelis Blankensteijn, Pieter Jacob Schot, Jan Douwe de Jong, Florentina Reginita Croes, Silverio Valentino Semeleer, Matheus Marcus Werleman, Luis Vicente Henriquez, Evidencio Kock, Maria Oduber, Jacqueline Eleonore de Miranda, Siegfried Johannes Croes, Pedro Kelly, Eselendina Josefina Brigida Tromp en Reginald Olaf Gulje.

De wnd. gezaghebber heeft, nadat de eedsaflegging had plaats gevonden, de nieuwe overheidsdienaren als volgt toegesproken:

„Nochtans acht ik het raadzaam u de grote verantwoordelijkheid op het hart te drukken, welke voor u allen uit deze eedsaflegging voortvloeit, te meer, daar er de laatste tijd zo niet concrete, bewijsbare feiten, toch wel zeker aanwijzingen zijn waargenomen, die het vermoeden hebben doen ontstaan, dat er enkele ambtenaren zijn, die het niet zo nauw hebben gemeend te moeten nemen met deze eed.

Van u wordt plichtsbetrachting verwacht, zoals van eenieder, die een dienstverband met een particuliere instantie aangaat, doch bij de ambtenaar houdt deze plichtsbetrachting, juist omdat hij, als dienaar van zijn Regering of Bestuur, een dienaar is van het volk, iets anders, ik zou ook kunnen zeggen, iets meer in dan bij de gewone particuliere employé.

Een Overheidsdienaar dient te allen tijde te beseffen, dat, hoe bescheiden zijn positie ook in het ambtelijk apparaat is, het publiek in hem immer de ambtenaar, een deel van de Overheid ziet, de Overheid wier naam en prestige hij op alle ogenblikken dient hoog te houden.

Deze verplichting is van oudsher aan iedere ambtenaar inhaerent geweest, doch is voor ons op alle eilandgebieden der Nederlandse Antillen thans van bijzondere betekenis, nu dat onze bevolking de autonomie en zelfbeschikking waar wij hard voor hebben moeten strijden heeft verkregen en onze samenleving in de nieuwe status evolueert.

Dit is een der vele punten, waarin een ambtenaar zich van zijn collega's in een particulier bedrijf onderscheidt; Jan Publiek ziet in hem steeds weer, continu, een dienaar, een onderdeel van het raderwerk van het ambtelijk apparaat, zodat hij er voor moet zorgen nimmer iets te doen of te laten, wat, vaak alleen en uitsluitend omdat hij overheidsdienaar is, aanstoot kan geven.

U zult soms, uit hoofde van uw functie, met zaken van vertrouwelijke aard kennis nemen, die vóór en bóven alles vertrouwelijk en geheim dienen te blijven.

De draagwijdte van uw plicht en verantwoordelijkheid, uit deze geheimhouding voortspruitend, is groot en u dient **dit** op ieder ogenblik te beseffen.

Het is mij een waar genoegen u allen in ons ambtenaren-korps te verwelkomen en spreek de verwachting uit, dat u zich bij iedere gelegenheid zult tonen: een trouwe, waardige dienaar van het Eilandgebied Aruba te zijn. Dank u."

Diplomatieke betrekkingen tussen NEDERLAND en LAOS

's-Gravenhage. — De regeringen van het koninkrijk der Nederlanden en van het koninkrijk Laos hebben in een gemeenschappelijke verklaring besloten tot het aanknopen van diplomatieke betrekkingen, aldus heeft het ministerie van buitenlandse zaken meegedeeld.

Binnenkort is de benoeming te verwachten van dr. J. H. Zeeman, Nederlands ambassadeur te Bangkok, tot Nederlands gezant bij het Laotiaanse hof.

TOM POES en de Giegelgak

2843. De volgende dag begaven heer Bommel en Tom Poes zich naar het buiten van markies Cantecler de Barneveld. Dat was de plaats waar de Kleine Club bijeen zou komen om te luisteren naar heer Ollie's lezing over tuinieren- als- bezigheid- voor- heren.

Tom Poes droeg de actetas waarin de aantekeningen zaten en heer Bommel droeg een wandelstok. Hij voelde zich zeer tevreden en voldaan over zichzelf, want de vreemde gebeurtenissen met de gak waren alweer een poosje geleden, zodat ze al haast uit zijn geheugen verdwenen waren. Hij groette de markies dan ook recht hartelijk.

„Dat was een goed idee", sprak hij prijzend. „Zo'n lezing over tuinieren is leerzaam, vooral wanneer een deskundig heer hem houdt."

„Ja, dan wel", zei de edelman glimlachend. „Maar misschien weet U er ook wel iets van, amice. Komaan, doe Uw best".

Heer Bommel zweeg even om dit te verwerken en toen betrok zijn gelaat. Voordat hij echter iets had kunnen zeggen, trok de markies hem naar het keurige gazon, waar een kleine groep toehoorders zat te wachten.

„We weten allemaal wie heer Bommel is", hernam hij op verzoenende toon. „Wie zijn dan ook overtuigd, dat U ons niet zult teleurstellen en dat Uw voordrachtje ons enige interessante ogenblikken zal verschaffen."

Die woorden deden heer Ollie goed.

„Dat is zeker", zei hij warm. „Interessant en leerzaam, als U begrijpt wat ik bedoel."

Helaas, hij wist nog niet hoe interessant zijn lezing wel zou worden...

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

33

„Ik was één van de aanwezigen, ik was met haar gekomen, ik was de eerste die als verdachte in aanmerking kwam."

„Wat een onzin...... maar dat is afschuwelijk...... dat arme kind...... maar waar ben je bang voor, je hebt toch niets gedaan, je staat er toch helemaal buiten?"

„Ja, maar je begrijpt toch zeker wel, dat de recherche de zaak in handen genomen heeft en...... wat zal ik zeggen."

„Nou vertel op, heb je iets op je kerfstok?"

„Ja en neen......"

„Spreek toch niet zo in raadselen, kom er rond voor uit. Ik houd van je en al zou je die moord gepleegd hebben...... dan nog......"

Op dat moment werd er op de deur geklopt. De hospita stak haar hoofd naar binnen:

„Daar zijn twee heren voor u."

„Ik ben niet te spreken. Zeg dat ze ophoepelen."

„Dat zal niet gaan, want ze zijn van de politie. Zolang als ik leef, heb ik nog nooit politie aan m'n deur gehad. 't Is een schande."

De deur sloeg met een knal dicht.

Van Bevenvoorde stond op en maakte z'n toilet in orde. Zijn vriendin, doodsbleek geworden, wachtte in een soort verstarring de dingen af, die komen zouden.

Twee heren kwamen binnen, Kielstra en Bruins.

„Het spijt me, meneer van Bevenvoorde, dat ik u moet storen, maar daar is nu eenmaal niets aan te doen. Wie is deze jonge dame?"

„Mijn vriendin, juffrouw Steur."

„Ik ben inspecteur Kielstra van de recherche. Het spijt me, dat ik uw gezellig samenzijn moet onderbreken. Meneer van Bevenvoorde, gaat u met rechercheur Bruins mee en wacht u zolang in de wagen; ik wil even met juffrouw Steur praten."

Toen beiden de kamer hadden verlaten, zei Kielstra:

„Laten wij er even bij gaan zitten en maakt u zich niet angstig, want er gebeurt niets, ik wilde u alleen maar een paar eenvoudige vragen stellen. Het is van groot belang voor uw vriend, dat u ze volkomen naar waarheid beantwoordt, kan ik daar op aan?

„Als ik ze tenminste beantwoorden kan, antwoordde zij, enigszins op haar gemak gesteld.

„Woont u hier met de heer van Bevenvoorde samen?

„Neen, hoe komt u er bij? Ik ben zelfs nooit hier.

„Dan komt hij zeker altijd bij u?

„Is het nodig dat ik daar antwoord op geef?

„Neen ik weet al voldoende... Gisteravond is in villa Uganda, u zeker wel bekend, een meisje dat daar als gast aanwezig was, vermoord. Weet u daar iets van?"

„Ja, John, ik bedoel meneer van Bevenvoorde, was juist bezig mij daarover te vertellen, toen u werd aangediend."

„Deelde hij u enige bijzonderheden mee?"

„Neen. Hij wist zelf van niets en vreesde in onaangenaamheden te komen. Ik heb hem gezegd, dat hij daar niet bang voor behoefde te zijn."

„Wist u, dat uw vriend daar heen ging en er vaak kwam?"

„Ja zeker, hij heeft mij meermalen gezegd, dat hij daar zakelijke bijeenkomsten had."

„Weet u ook van welke aard?"

„Neen, ik ben niet nieuwsgierig en ben er van overtuigd, dat John geen dingen zal doen, die het daglicht niet kunnen verdragen."

„Kende u dat meisje, dat vermoord is?"

„Neen, ik ken haar niet, heb haar ook nooit gezien."

„Vreemd."

„Waarom vreemd?"

Zonder op deze vraag in te gaan, vroeg Kielstra:

„De heer van Bevenvoorde schijnt niet ongefortuneerd te zijn. Weet u ook hoe hij aan zoveel geld komt?"

„Neen... daar heb ik ook nooit naar gevraagd. Ik ben niet financieel van hem afhankelijk. Ik verdien mijn eigen brood."

„U weet dus niet, waarom hij naar villa Uganda ging?"

„Neen, u heeft me dat zoëven ook al gevraagd, maar ik weet niet anders, dan dat hij voor zakelijke aangelegenheden daarheen ging. Ik ben er van overtuigd, dat er niets bijzonders achter zit. Hij is eerlijk en betrouwbaar."

„Maar met dat meisje, dat vermoord is, had hij een verhouding die..."

„Zwijg, inspecteur, als u meent op deze manier iets van mij los te kunnen krijgen, vergist u zich."

Ze was doodsbleek geworden.

„Dat was niet mijn bedoeling, ik breng alleen de feiten naar voren en helaas kan ik bij mijn ondervraging niet altijd alle gevoeligheden en de persoon ontzien. Het is juist dit feit, dat op zijn optreden een schril licht werpt. Het zou daarom van groot belang zijn, indien u mij zoudt kunnen inlichten omtrent de bron waaruit hij zijn inkomsten put. U zult wel begrijpen, dat geheimzinnigheid hem in een netelige positie kan brengen."

„Maar inspecteur, ik verzeker u, dat het volkomen uitgesloten is, dat hij die afschuwelijke daad zou hebben begaan, geloof me. Wat bent u van plan met hem te doen?"

„Voorlopig niets. Dit onder voorbehoud, maar het zou wel goed zijn, wanneer u mij uw adres gaf, zodat ik u op de hoogte kan houden van eventuele ingrijpende gebeurtenissen."

„U doet hem toch niets? Kan ik wat voor hem doen?"

Ze keek hem smekend aan.

„Ja dat kunt u, door rustig naar huis te gaan."

Zonder verder iets te zeggen ging ze de kamer uit. Kielstra volgde haar en keek haar na.

„Vreemd.... ze weet niets...... ze is dol op hem, maar ze had haar liefde heel wat beter aan een ander kunnen geven, aan iemand die het meer waard was. Ik kan me niet voorstellen, dat ze hem niet gevraagd zou hebben wat voor zaken daar in die villa werden behandeld...... dat ze niet heeft aangedrongen op een uiteenzetting, op een verklaring, daar waar het een zo belangrijke zaak betreft. Enfin, we zullen maar afwachten."

(Wordt vervolgd)

Sportvliegers van Caracas, Aruba en Curaçao hadden reunie op BONAIRE

...htig luisterende Aeroclubleden met in het midden de heer Bert T:agle, Pfblic Relation Officer van ...ago, volgden de toespraak van de voorzitter van de Aeroclub Aruba, de heer F. H. Himes.

Van gezelligheid, een barbecue, snurkende leden, en een terugtocht per zeilboot!

(Van een vliegsport-medewerker)

Willemstad. — Tijdens het afgelopen weekend werd door de gezamenlijke sportvliegerclubs van Caracas, Aruba en Curaçao in het Zeebad van Bonaire een barbecue gehouden, die zeer geslaagd mocht heten. Uw verslaggever, als lid van de Aeroclub Curaçao, stond zaterdagmiddag bepakt en bezakt op het Wilhelminaplein, om daar de bus naar Hato te nemen. Na een tocht van bijna een uur, waarin de chauffeur het klaar speelde om maar liefst ... keer te stoppen (wij begrijpen nog niet, waarom de bus soms om de vijf meter stopt om mensen op te nemen) kwamen wij gaar gehobbeld op het Dr. Albert Plesmanvliegveld aan.

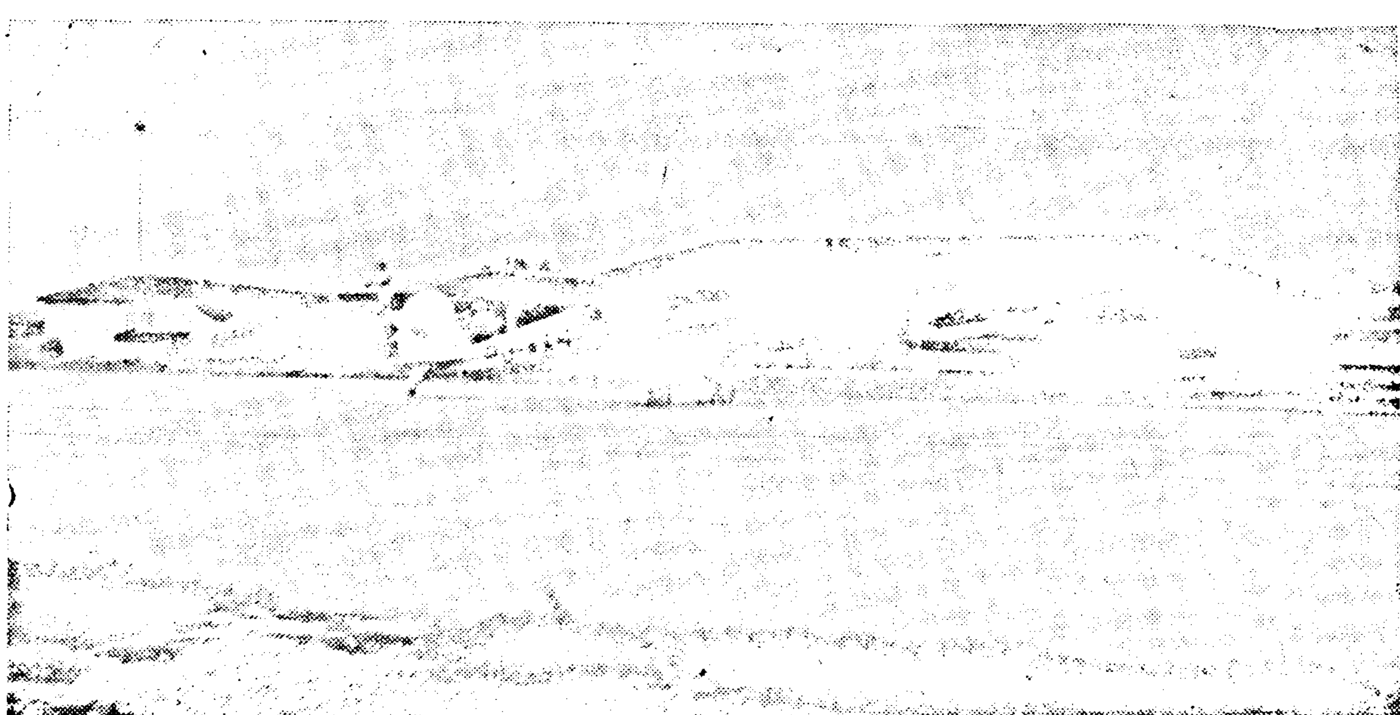
Na de wederzijdse hartelijke begroetingen van de Aeroclubleden en een gezamenlijke dronk in het restaurant, kwamen eindelijk de drie sportplanes uit het luchtruim zakken om de Curaçaose gasten af te halen. Het is nl. zo, daar de vliegtuigen van de Curaçaose Aeroclub geen radio aan boord hebben, is het verboden om over zee te vliegen. Het aktieve Aeroclub-bestuur is echter bezig met de vliegtuigen van radio te voorzien. De Arubaanse Club heeft toen spontaan aangeboden, om na hun eigen leden op Bonaire afgezet te hebben, de Curaçaoënaars af te halen, hetgeen dan ook prompt tegen vier uur gebeurde.

Wij werden, nadat wij voorzien waren van een zwemgordel, in de Stinson van de A.F.C. geladen, terwijl de andere leden vervoerd werden door een Cesna 310 tweemotorig, bestuurd door de heer Bogaert, manager van het Zeebad en een Beechcraft Bonanza, bestuurd door de heer F. Waddel. Onze plane stond onder deskundige leiding van mr v.d. Voort van Aruba.

Na een voorspoedige vlucht van ongeveer een half uur kwam het eiland Bonaire in zicht, waar wij, na een perfekte landing, door verschillende Bonairiaanse hoogwaardigheidsbekleders, zoals de gezaghebber de heer Van Hesteren, de commissaris van politie de heer De Haseth, en vele anderen, begroet werden.

Het was een leuk gezicht al die kleine vliegtuigen op het veld te zien staan. Het leek op Bonaire wel een verkleinde uitgave van Hato.

In het zeebad aangekomen, waar diverse kennissen elkaar begroetten en over en weer de leden der diverse clubs aan elkaar voorgesteld werden, werd onder het gebruiken van enige verfrissingen gewacht op het sein, dat met de barbecue van „Schaap en Geit", zoals op de convocatie stond, begonnen kon worden. De deelnemers wierpen zich vol enthousiasme op de stukken geit en schaap. Het was dan ook jammer, dat die geiten en schapen door ons

Een gedeelte van de sportpla es voor het stationsgebouw van Bo ire even voor het vertrek.

aller oervder Noach wegens ouderdom waren afgekeurd om in de Ark geladen te worden. De eetlustigen stonden dus voor de vraag, òf geen vlees òf maandag naar de tandarts om een kunstgebit te laten aanmeten. Wij verkozen het eerstè en wierpen, na een vergeefse kauwpoging het vlees in zee, waar een haai, die reeds op de loer lag, het stuk gretig inslikte, een sprong boven water maakte, het vlees weer er uit gooide en zich foeterend verwijderde!

Na deze voorhistorische barbecue en diverse dronks verzamelde de menigte zich in de grote zaal van Zeebad, waar de president van de Aruba Flying Club, de heer F. H. Himes een welkomsrede hield, die door de heer Jose G. Monje van de Caracas Flying Club beantwoord werd. Hierna werd een zeer geslaagde kleurenfilm van de drie Nederlandse Bovenwindse Eilanden vertoond, welke film zeer geslaagd is.

Na afloop van dit deel van het programma bleven de deelnemers tot pl. min. 2 uur in de morgen gezellig koutend en drinkend bijeen.

Het moet ons nog van het hart, dat het Zeebad bij zulke bijeenkomsten niet alleen des avonds voor dranken moet zorgen, doch ook de hartige hapjes niet mag vergeten.

Wegens de grote toeloop van gasten, waar de capaciteit van Zeebad niet tegen opgewassen is, waren we verplicht met twee personen in één kamer te slapen. Het was dan ook een liefdelijk geluid, als je langs de bungalows liep. De ene snurkte nog harder dan de ander. Het was, of er een wedstrijd in het zagen aan de gang was en het verwonderde ons dan ook niet, dat we de volgende dag niet één flamingo op Bonaire gezien hebben, deze hadden nl. de wijk genomen, daar ze dachten, dat op Bonaire een nieuw geheim wapen gelanceerd was.

Zondagmorgen na een uitstekend ontbijt om pl. min. 10 uur en een geweldige regenbui gingen we op weg met een gecharterde auto naar Lak. Door kuilen en plassen kwamen wij eindelijk modderig op Lak aan. Hier hebben sinds jaren Bonairiaanse vissers op grote schelpen gevist, waarna ze de schelpen weggooiden en de inhoud verkochten.

Hier ziet men dan ook huizenhoge bergen van schelpen, die jammer genoeg allemaal beschadigd bleken te zijn. Nadat sommigen toch nog enige schelpen verzameld hadden, ging de reis weer naar Zeebad, waar we moe en hongerig aankwamen. Direkt werden we omringd door de achtergeblevenen, die ons de vraag stelden of we met een zeilboot terug wilden. Het geval was nl., dat de heer Bogaerts wegens drukke werkzaamheden met zijn vliegtuig geen mensen meer kon terugbrengen.

Na over en weer besprekingen besloten toen een zestal leden met de boot terug te gaan. Wegens drukke werkzaamheden op Curaçao gaven wij de voorkeur om met de plane terug te gaan, hetwelk dan ook om pl. min. 2 uur geschiedde.

Weer kwamen wij onder deskundige leiding van mr v.d. Voort en cirkelden op de terugweg nog over de varende Aeroclubleden, die echter geen aandacht voor ons hadden, daar zij druk bezig waren met de vissen in de Caraibische zee te voeren! Na weder een voorspoedige reis en landing zetten we om pl. min. 3 uur de voet op ons oude trouwe Hato en begon weer de nieuwe marteling met de A.B.C.-bus (dit keer 40 stoppen). Al met al een gezellig weekend en een goed initiatief van de diverse Aeroclubs.

Hier ziet men van links naar rechts de heer H. Gräber, mevr. Nebbeling, mr Van het Hoog en de heer Dreef bezig met een poging een stuk praehistorisch vee te verorberen!

Prinses BEATRIX komt in karnavalstijd

Koninginnen presenteren zich in karnavalskostuum

Oranjestad. — Met grote voortvarendheid wordt door het Centrale Carnavalscomité aan de voorbereiding van het Carnaval gewerkt. Vrijdagavond kwam het comité, onder voorzitterschap van de heer Janchi Arends voor de derde maal in een week tijd bijeen. De heer Arends wees er op, dat een van de grote problemen, die dringend moeten worden opgelost behoort het inzamelen van geld voor het fonds van waaruit de kosten moeten worden bestreden.

Bijzonder verheugend is het daarom dat van tal van handelaren nu reeds spontaan giften zijn binnengekomen. Hierdoor is men in staat op korte termijn een eerste loterij te organiseren, waarvoor als prijzen werden ontvangen, van de firma Texas Furniture Store een eetkamerameublement, van de firma Neme een Grundig Radio, van de Panama Store een cassette tafelzilver, van Sasde Store een tafellamp, van La Moda en La Moderna een reiskoffer.

Deze artikelen zullen ten toon worden gesteld in La Moderna. Van Floresteria Aruba werd bericht ontvangen, dat van deze firma een tweetal corsages beschikbaar stelt voor de Koningin en haar eerste hofdame.

Van harte wordt gehoopt, dat andere zaken met even grote spontaniteit hun medewerking zullen geven. Het adres van de secretaris is: A. J. Augustin, Sibeliusstraat 3, Oranjestad.

Tijdens de vergadering kon verder worden medegedeeld, dat de uitnodigingen zijn verzonden naar de instanties, waarvan gehoopt wordt, dat zij het „Progressive Committee" zullen vormen. Dit comité zal vooral tot taak krijgen de viering van het carnaval op veel groter schaal mogelijk te maken, waardoor ook het Arubaanse Carnaval zich zal ontwikkelen tot een ware toeristen-attraktie. Dit comité zal op 29 november voor de eerste maal officieel in Caribe Club bijeenkomen.

De verkiezing van Prins Carnaval vat dit jaar op 11 januari en zal plaats vinden in het gebouw van de Vereniging Suriname. Het is de bedoeling die verkiezing voortaan jaarlijks telkens in een andere club te houden.

Op 26 januari zal de Prins een officiële rondrit over het eiland maken en daarbij ook de Gezaghebber bezoeken, teneinde die voor de rest van de carnavalstijd te verbannen naar (vermaaks)oorden, waar hij tijdelijk wordt vrijgesteld van bestuurszorgen.

De verkiezing van de Carnavalskoningin vindt plaats op 8 februari. Dit zal gepaard gaan met feestelijkheden en iets nieuws dit jaar zal zijn, dat de kandidaatkoninginnen niet in avondkleding worden verwacht, maar in een carnavalskostuum. Dit zal zeker het geheel een meer informeel karakter geven. Waar dit feest vermoedelijk valt in de dagen van het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix, wordt gehoopt, dat de Kroonprinses dit gedeelte van het feest zal willen bijwonen.

Met grote pracht en praal wordt de Koningin dan de 14e februari gekroond. Die plechtigheid vindt plaats met de koninginnen gekleed in avondjapon.

De clubs moeten de kandidaten voor de verkiezing van de Koningin uiterlijk op 3 februari doen registreren.

New York. — Het hoofd van de Amerikaanse bescherming burgerbevolking heeft bekend gemaakt, dat een alarmtoestel is vervaardigd voor de huisvrouwen, waarmede zij in tijd van oorlog automatisch gewaarschuwd worden voor luchtaanvallen en gevaarlijke radio-aktieve uitstralingen. Het toestel wordt op het lichtnet aangesloten en zou door massaproduktie tegen zeer lage prijs in de handel gebracht kunnen worden. De alarmering geschiedt vanuit een centraal punt door middel van een zwakke stroom, die het alarmtoestel in werking stelt.

Cairo. — Australië verwacht dat de Australische luchtvaartmaatschappij "Quantas" spoedig de verbinding met Egypte zal heropenen. De luchtverbinding was vorig jaar tijdens de Suezcrisis verbroken.

Taipeh. — Vliegtuigen van nationalistisch China hebben in noodlijdende gebieden in noord- en centraal communistisch China anti-communistische pamfletten uitgeworpen en balen rijst.

VAN DE GROENE TENNISTAFEL

Geen verrassende uitslagen, doch wel spannende wedstrijden

Willemstad. — Deze week deden verschillende teams hun tafeltennisinkopen in het groot, met het gevolg dat de 10-0 en 9-1 overwinningen spoedig uitverkocht raakten. Surprises in de vorm van verrassende uitslagen waren nog niet voorradig, maar nu de Sint op Curaçao gearriveerd is zal dit mankement ook wel verholpen worden. Als men braaf zijn liedjes zingt en trouw zijn kersen bij de gasstoof neerzet zal de goedheiligman er allicht een klein overwinninkje instoppen. Voor de dames 1e klasse is het echter al te laat, daar deze week de laatste wedstrijd tussen CSC B en CSC A reeds gespeeld is.

Ondanks het feit dat B thuis speelde verloren Lulu Salas & Co. van de A dames met 10-0.

In de 2e klasse verscheen een nieuwe ster aan het tafeltennis firmament. Het was Asiento die deze spoetnik van de startbanen te Negropont lanceerde. Dit C team werd vooralsnog door de defensie der POC A dames bedwongen, doch het spel van deze nieuwelingen, waarbij mej. Kool wel zeer opviel, is een belofte voor de toekomst. Nu konden mevr. Konijn c.s. nog een ruime 7-3 zege boeken. CPN behaalde in 8 dagen tijds 2 overwinningen, eerst op POC A met 6-4 en een week later met 7-3 op HFS A. Waarschijnlijk is men bij de Pletterij van de holle betonstenen afgestapt op de waterdichte golfplaten. Er kan nu geen bal meer door! De West A werd met 7-3 "overvleugeld" door Asiento B, dat hierdoor de leiding in deze klasse beheld.

In de eerste klasse heren draaide Asiento proef met de nieuwe "plant". POC werd door het "geraffineerde" spel der Raffinadeurs volkomen gekraakt!! Korff de Gidts was de beste "kraker", doch ook Brown en Zwier speelden met veel "zwier" en sleepten ieder 2 puntjes binnen. Door beiden van Walters te verliezen gelukte deze proef nog niet volkomen, maar voor de volgende week hoopt men deze technische storingen te boven te zijn.

CSC ontving bezoek van de Happy Fellows. Dat men op Scharloo zeer gastvrij is, was bekend, doch dat men zo voortreffelijk voor gastheer speelt dat men de gasten met de punten laat vertrekken wisten wij niet. H. Maduro, R. Salas en R. Lieder hielden ieder 1 puntje thuis, doch voor de rest grabbelden zij maar in de zak van Sinterklaas en hielden grote uitdeling. Dat Wentwoord en de zijnen zeer "happy" naar huis gingen met deze 7-3 zege is begrijpelijk.

De new-comers ENJ zijn nog niet zo met deze gebruiken op de hoogte en aldus is het te verklaren, dat zij CSC met een 9-1 nederlaag uit Club Comercio lieten vertrekken. Het ene tegenpuntje veroverde Yankee Maduro door Fecunda te kloppen. Barge's Bad behield aansluiting bij de kopgroep door HFS een gelijkspel af te dwingen. Bijna was het een overwinning geworden, doch door het betere dubbelspel van de Fellows bleef het bij een puntenverdeling. Merkwaardig was het volkomen falen van Wentwoord, die 3 nederlagen aangemeten kreeg, Maynard nivelleerde dit door 3 overwinningen en was zodoende de "grote man" bij de, al met al, toch nog gelukkige kerels.

In afdeling 2 A schijnt CHC grote plannen te koesteren. Twee 10-0 overwinningen sloegen de mannen van Damacor bij hun inkopen in. Eerstens op CSC 3 en 4 dagen later op Asiento 2. In deze laatste wedstrijd was de overmacht van Joop Kusters c.s. zo groot, dat geen enkele partij in 3 games verspeeld werd.

We zullen bij de tafeltennistraining een nieuw punt moeten gaan voegen: slagoefeningen met de hockeystick. Barges blijft bij voorbaat verzekerd. De West 1 incasseerde een 9-1 nederlaag van HFS 3 en is toen zo geschrokken, dat men tegen MSV 1 maar niet meer opkwam. Foei toch! Als ze dat volgende week herhalen zien we ze hier op Curaçao voorlopig niet meer terug, dan heeft de Bisschop uit Spanje ze per zak meegenomen. Behalve deze zeer goedkope zege veroverden de mariniers ook nog 2 punten op het bezoekende Sithoc 2 dat voor het eerst in 3 weken een normale wedstrijd speelde. Alleen I. Meit snoepte Le Grand een puntje af. De rest van de pepernoten bleef in de kazerne. ENJ 2 bleef de leiders op de voet volgen door een 8-2 zege op HFS 3.

In klasse 2 B maakte Barge's Bad 2 korte metten met POC 2 en MSV 2. POC 2 kreeg met 7-3 en MSV 2 met 10-0 een keurig aangemeten broekje. In 3A leeed CPN 3 twee nederlagen. Eerst tegen HFS 4 met 10-0 en 7 dagen later tegen ENJ 3 met 7-3. Geen reclame voor de zaak! Als de pletters eens draadnagels zouden pruimen? Wie weet helpt dat en aan een schip zo volgeladen mist men 2, 3 spijkers niet! In klasse 3 B zijn de Jantjes nu voorlopig uitgespeeld. Dat ze in die tussentijd hele Pieten geworden zijn blijkt wel uit hun score. Geen enkele nederlaag, al bood CPN 2 heftig tegenstand. Terlien moest drie maal het hoofd buigen, doch Bosch en Perelaer zorgden met z'n beiden voor een 7 op hun zijde van het wedstrijdformulier. ENJ 4 blijft goed volgen, al behoeven F. Davelaar en zijn mannen geen grote verwachtingen te koesteren. Tweemaal deze week bezorgden zij hun tegenstanders een nederlaag. De eerste maal tegen CPN 2 werd het een krappe 6-4, doch tegen Willemstad 2 een ruime 10-0 overwinning. De mannen van de Radiodienst vermorsten niet veel tijd aan Asiento 3. Met een 8-2 overwinning gingen Pasman en de zijnen weer naar hun koptelefoons toe.

Uitslagen

Dames 1e kl.	
Dames 2e kl.	
CSC B — CSC A	0-10
de West A — Asiento B	3-7
CPN B — POC A	6-4
POC A — Asiento C	7-3
CPN B — HFS A	7-3
Heren 2e kl. A	
Sithoc 2 — HFS 3	8-2
De West 1 — HFS 3	1-9
MSV 1 — Sithoc 2	9-1
CSC 3 — CHC 1	0-10
HFS 3 — ENJ 2	2-8
MSV 1 — de West 1	10-0
Heren 2e kl. B	
Barge's Bad 2 — POC 2	7-3
POC 2 — HFS 2	10-0
MSV 2 — B. Bad 2	0-10
Heren 1e kl.	
CSC 1 — HFS 1	3-7
ENJ 1 — CSC 1	9-1
Barge's Bad — HFS 1	5-5
Sithoc 1 — Willemstad 1	9-1
Asiento 1 — POC 1	8-2
Heren 3e kl. A	
CPN 3 — HFS 4	0-10
CPN 3 — ENJ 3	3-7
Heren 3e kl. B	
CPN 2 — ENJ 4	4-6
MBP 1 — CPN 2	7-3
ENJ 4 — Willemstad 2	10-0
Asiento 3 — LRD 2	2-8

Competitiestanden

Dames 1e klasse	**gesp. pnt.**
1. CSC A	4 — 8
2. Asiento A	4 — 6
3. CHC A	4 — 3
4. CSC B	4 — 2
5. CPN A	4 — 1
Dames 2e klasse	
1. Asiento B	3 — 6
2. CPN B	3 — 6
3. POC A	5 — 6
4. HFS A	4 — 2
5. Asiento C	1 — 0
6. de West A	4 — 0
Heren 1e klasse	
1. ENJ 1	6 — 11
2. HFS 1	6 — 9
3. Barge's Bad 1	6 — 7
4. POC 1	6 — 6
5. Asiento 1	5 — 5
6. CSC 1	6 — 4
7. Sithoc 1	6 — 4
8. Willemstad 1	5 — 0
Heren 2e klasse A	
1. MSV 1	6 — 11
2. ENJ 2	6 — 10
3. CHC 1	5 - - 9
4. Sithoc 2	5 — 4
5. De West 1	5 — 4
6. CSC 3	5 — 2
7. HFS	36-4
8. Asiento 2	6 — 0
Heren 2e klasse B	
1. CSC 2	4 — 8
2. Barge's Bad 2	5 — 8
3. LRD 1	4 — 6
4. CPN 1	5 — 5
5. POC 2	5 — 4
6. MSV 2	6 — 2
7. HFS 2	5 — 1
Heren 3e klasse A	
1. ENJ 3	4 — 8
2. HFS 4	3 — 5
3. de West 2	4 — 5
4. CPN 3	4 — 4
5. LRD 3	3 — 0
6. POC 4	4 — 0
Heren 3e klasse B	
1. MBP 1	6 — 12
2. ENJ 4	5 — 8
3. LRD 2	5 — 6
4. POC 3	5 — 6
5. Asiento 3	5 — 2
6. CPN 2	5 — 2
7. Willemstad 2	5 — 0

ASIENTO-cricketers sloegen CPIM-Lab. overtuigend

Rust en Burgh. — Begunstigd door onverwacht goed weer na enkele zware buien, die echter juist naast het veld te Rust en Burgh vielen, speelde een sterk Asiento-cricketteam zaterdagmiddag een wedstrijd tegen een team, samengesteld uit werknemers en employé's van de CPIM-laboratoria. Laatstgenoemd elftal, bijna geheel gevormd uit spelers van de Engelse eilanden, was zeer sterk en de Asiento-spelers, hoewel vol goede moed, gaven zich zelf niet veel kans op een draw, laat staan een overwinning. En een overwinning behaalde Asiento een wel zo overtuigend, dat mede gezien de resultaten in enkele voorgaande wedstrijden behaald, wij geloven dat in de toekomst wel degelijk met Asiento op cricketgebied rekening zal moeten worden gehouden.

De wedstrijd begon een half uur te laat, daar enkele spelers nog niet op het appèl verschenen waren, maar toen kon captain Chundro, die voor Asiento de toss gewonnen had, zijn tegenstanders aan bat sturen. Hopper en Tholel openden voor het laboratorium, op bowlen van De Riggs en Guillen. In de vijfde van de twintig overs had Guillen reeds succes, toen een harde door hem gebowlde bal aangetipt werd door Tholel en wicketkeeper Bloemendaal hem achter het wicket uitving. Het was bovendien een van de twee maiden overs van deze gevarieerde en gevaarlijke bowler.

Het was in de volgende, ook weer een maiden over, dat Olivace het slachtoffer van Guillen werd. Adams werd daarop voor niet het slachtoffer van De Riggs en beide bowlers, die de hele wedstrijd aanbleven, wisten hun sterke tegenstanders voor heel weinig runs op de mat te houden. Het waren Cox en Anthony, die er in slaagden de magere score van het Centraal Laboratorium wat op te voeren, maar toen de overs op waren, waren er 7 wickets gevallen voor 89 runs, waarbij Cox er 27 (3x4) en Anthony 25 (3x4) op hun naam brachten. Mr. Extra bracht geen enkele run op de lei.

Na de thee stond Asiento voor de taak om op het sterke bowlen van de BWI-ers meer runs bij elkaar te slaan, en het zag er in de eerste 10 overs niet naar uit dat dit zou lukken. Dare als openingsbatsman was niet erg gelukkig en werd na twee runs reeds in de slips uitgevangen. De vervangende slow-bowler was koren op de molen van batsman Guillen en in een over werden niet minder dan 22 runs verloren, hetgeen wel invloed had op de prestaties van het laboratorium-team.

Plantz en Guillen zetten de strijd voort en het waren deze beiden, die uiteindelijk de wedstrijd voor Asiento wonnen.

Na een aarzelend begin kwam Guillen er goed in en hij nam het leeuwendeel van de score voor zijn rekening met een goede 66 (3x6, 8x4) tot hij door Forde werd gebowled. Plantz, die zijn normale spel niet kon ontplooien, kwam toch nog tot 18 not out en Brown had tenslotte de eer de winnende slag te maken door een fraaie 4 te scoren. Eindstand 92 runs voor het verlies van slechts 2 wickets, een uitzonderlijk goed resultaat van Asiento, dat voornamelijk werd bereikt door zeer goed bowlen en scherp fielden, ondanks dat er wel enkele catches en run-outs werden gemist. Wij geloven echter, dat ook de beslissing van de captain van het laboratorium om Olivace en Lewis als bowlers uit te nemen wel invloed op de uitslag had.

Ir B. Zietse, chef van het laboratorium, gaf blijk van zijn belangstelling door een gedeelte van de faire en spannende wedstrijd bij te wonen.

MICHAEL KRUIN bezorgde ELINKWIJK kostbare zege

Amsterdam. — „De Telegraaf" schrijft, dat Michael Kruin met zijn twee doelpunten tegen NAC zijn in gevaar verkerende club Elinkwijk een kostbare overwinning bezorgde.

Pechvogel Kruin heeft lang gesukkeld. Eerst een hardnekkige blessure. Toen die eindelijk genezen was, een aanrijding.

Nu is de Surinaamse middenvoor dan toch weer fit en zijn club heeft dat meteen kunnen merken. In de opstelling stond hij als linksbinnen aangegeven, maar dat was slechts voor heel kort en eigenlijk meer ter camouflage voor de tegenpartij.

Bemoedigend voor Elinkwijk is ook, dat het experiment met Humphrey Mijnals (tot dusver stopper) als rechtsbinnen zo goed slaagde. Deze heeft in Suriname zo lang met Kruin samengespeeld, dat hij diens spel door en door kent. Niemand weet beter dan hij hoe Kruin het best „gelanceerd" kan worden.

In de tweede helft van de wedstrijd tegen NAC bestond de Utrechtse voorhoede bijna geheel uit Surinamers: Marbach, H. Mijnals, Kruin, Mees en F. Mijnals. Linksbinnen Mees was er de enige Hollander in. Het ziet er naar uit, dat Elinkwijk aan deze „overzeese" aanval zal vasthouden.

In de wedstrijd Heerenveen — NEC (2—5) scoorde de Antilliaan Bicentini het eerste NEC-doelpunt.

Poldervaart-beker

Suffisantdorp. — De tennis-strijden om de "Poldervaart-beker" tussen de tennisteams van Suffisantdorp en de Barges Bad Sport Club werden voortgezet op de banen van het Suffisantdorp stadion. De uitslagen zijn als volgt:

Haddaway (SUFF.) — Jesurun (B.B.) 0-6, 2-6; Mason Deterville (SUFF.) — Leander Dorthalina (B.B.) 6-4, 13-11; Philips Zepherin (SUFF.) — Bennett Haseth (B.B.) 3-6, 7-9. Mason (SUFF.) — Dorthalina (B.B.) 6-2, 6-0.

De dubbels tussen Mason Deterville en Leander Dorthalina waren tot nu toe de beste van het toernooi. In het bijzonder de tweede set was zeer spannend. Beide paren waren goed tegen elkander opgewassen. Leander Dorthalina stonden op een moment met 9-8 vóór met set-point, maar de set, en de wedstrijd, werd toch gewonnen door Mason Deterville met 13-11!

De stand is nu 4-3 in het voordeel van de Barges Bad Sport Club.

VAN DE VOLLEYBALLCOMPETITIE

Spannende en sportieve wedstrijden op de banen van Chinese club

Willemstad. — Op de banen van de Chinese club te Scharloo werd de volleybal competitie voortgezet met een dames- en herenwedstrijd en dat weer een zeer goede publieke belangstelling had. Het is ten zeerste toe te juichen dat er bij deze wedstrijden zoveel dames van hun belangstelling tonen en dit kan niet anders dan deze sport ten goede komen.

De dames wedstrijd tussen VELOCITAS en BLACK & WHITE is een aardige strijd geweest waarbij het opmerkelijk was dat de bal nogal hoog gehouden werd en dat er zich ook vele goede duels bij het net hebben voor gedaan. We misten echter het opbouwen van goede setups aan beide zijden en het is een partij geweest van wie het beste serveert, die wint zeker. Aan beide zijden was het opvangen en doorgeven niet dat wat het moest zijn. De eerste set, was een gelijkopgaande, totdat Black & White een voorsprong nam en deze behield en zo de set won met 17-15. In de tweede set was Black & White absoluut beter met serveren en door het te ver staan bij het net van de Velocitas meisjes verloren zij ook deze set met 15-4.

Het is aan te bevelen dat coach Bislick de meisjes bij elkaar roep en aangeeft waar hun fouten zitten

In de derde set nam Velocitas een voorsprong van 6-0 doch door hun slecht opvangen wisten de Black & White dames niet alleen in te halen maar brachten ook deze set op hun naam en wonnen met 15-7 en daardoor de strijd met 3-0.

Er zitten ongetwijfeld een paar veelbelovende krachten onder de Velocitas dames en bij Black & White is het duidelijk te merken dat ze weer goed trainen. Voor Black & White speelden R. Reusin, E. de Bruine, E. Vos, M. Dennert, C. Bergonje en A. Boom terwijl het bij Velocitas waren L. Bosnie, S. Bosnie, G. Hurtado, A. Hurtado, A. Hurtado en J. Brandts.

De heren wedstrijd tussen MLD en VOLLEYMASTERS is er een geweest zoals wij in geen tijd gezien hebben en waarbij hoogstaand volleybal werd gedemonstreerd door beide partijen. Er werd rustig opgevangen, doorgegeven en vooral het opbouwen van goede setups die dan afgemaakt werden met een prima smash waren af. Ook het blokwerk aan beide zijden en het opvangen is deze avond af geweest. De spelers aan beide zijden hebben getoond dat zij degelijk trainen en vooral het sportieve karakter van deze wedstrijd was hoog. De eerste set werd een overwinning voor Volleymasters met 15-7 en waarbij het duidelijk opviel dat de MLD mensen nog niet in elkaar waren ingespeeld en nu en dan verward speelden. Hierdoor waren de goede smashes van Volleymasters niet te houden. In de tweede set ontpopte zich een felle strijd en het regende van smashes terwijl het blokwerk aan beide zijden goed was. Het serveren van MLD was nu beter alsook haar opvangen en zij won deze set met 15-12 na dat het 10-10, 12-12 had gestaan. In de derde set gingen de punten ook gelijkelijk op totdat Volleymasters een goede voorsprong nam en de wedstrijd won met 15-11.

Er hebben zich vele spannende momenten in deze set voorgedaan waar bij de bal constant werd hoog gehouden. Het goede serveren van de jeugdige Halabi viel op terwijl het harde zwoegen van Frans en Sprockel ook opviel. Bonifacio en Van Woerkom waren goed in hun smashes terwijl de rustige Kaluf als gewoonlijk prima bij het net plaatste.

De vierde set werd door MLD dat beter kwam opzetten met 15-10 gewonnen en dat dezelfde spanning heeft gehad als bij de derde set. Het smashen bij MLD was prima ook en de man die hier voor het meest zorgde was Cothé, die ook de serverder is. Hij werd goed bijgestaan door zijn collega's en de goede opgebouwde setups werden met een prima smash door hem in punten omgezet. De vijfde set was ook zeer spannend en werd gewonnen door Volleymasters met 15-10 waarbij vooral hun beter opvangen en plaatsen bij het net dan MLD hun de overwinning bezorgde van de strijd met 3-2. Het is een zeer spannende wedstrijd geweest en vooral het sportief karakter verdient extra vermelding. De leiding was in handen van referee Pieters die zeer goed voldeed en werd bijgestaan door Valk als tweede referee en Mambi als teller. Prettig was ook dat de wedstrijden weer tijdig begonnen en Jan Publiek tijdig kon genieten van goede volleybal.

De voetbalwedstrijden tegen ISRAEL

Ook no's 2 van Centraal en Noord-Amerika mogen meelopen

Lausanne. — Het organisatiecomité van het wereldkampioenschap voetbal 1958 heeft een voorstel behandeld van het comitélid Lorenzo Vilizio met de strekking ook Zuidamerikaanse landen toe te laten tot de loting van de nummers 2 van de groepen der Europese zone teneinde een tegenstander voor Israël aan te wijzen.

In afwijking van een vroeger besluit werd bepaald, dat de nummers 2 van de groepen van de Centraal- en Noordamerikaanse en de Zuidamerikaanse zones in de loting zullen worden betrokken, met de nummers 2 van de negen groepen der Europese zone.

De 13 landen, die aan de loting deelnemen zijn: Ierse Vrijstaat, België, Bulgarije, Wales, Nederland, Polen, Roemenië, de tweede in groep 8 van de Europese zone (Noord-Ierland, Portugal, Italië), Spanje, Perú, Bolivia, Uruguay en Costa Rica (verliezer in de finale van de Centraal-Noordamerikaanse zone tegen Mexico). Deze 13 landen worden uitgenodigd vertegenwoordigers te zenden naar de loting, die op 15 dec. a.s. in de zetel van de F.I.F.A. te Zürich zal verricht worden.

Israël en het land, dat bij loting wordt aangewezen, zullen 2 wedstrijden tegen elkaar moeten spelen, de tweede uiterlijk 2 februari 1958. Indien een Amerikaans land wordt aangewezen, zal de ene wedstrijd in Israël en de andere in een Europese stad worden gespeeld. Het Amerikaanse land zal de reiskosten naar Israël zelf moeten dragen. De kosten voor de wedstrijd komen voor rekening van Israël.